ព្រៃមួយដែលផ្ដល់សំឡេង
មិនច្បាស់លាស់

អរគុណច្រើនបងប្រុស ដេម៉ូស។ វាជាឯកសិទ្ធិដ៏អស្ចារ្យដែលបានមកទីនេះ នៅក្នុងសន្និបាតគ្រីស្ទាននៅយប់នេះ នៅក្នុងប្រទេសទឹកកកនេះ។ ហើយខ្ញុំបានទូរស័ព្ទទៅផ្ទះមួយរយៈមុន ហើយវាក្ដៅប្រហែលម្ភៃដឺក្រេ ឡើងនៅទីនោះ នៅភាគខាងជើង ជាងវានៅទីនេះ។ ខ្ញុំត្រូវតែយកវាមកជាមួយខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងប្រញាប់ចេញ ហើយត្រឡប់មកវិញម្ដងទៀត ភ្លាមៗ។ រុក្ខជាតិទាំងអស់កំពុងត្រជាក់។ តើអ្នកគិតយ៉ាងណាចំពោះរឿងនោះ ក្រេឈី? វាជា...[បងប្រុសនិយាយថា "វាត្រជាក់។"—អេដ។] វាពិតណាស់។

2 ហើយរីករាយណាស់ដែលបានជួបគ្រូគង្វាលដ៏ល្អនេះ យប់នេះ ហើយបានជួបមនុស្ស។ ខ្ញុំទើបតែចូល មួយភ្លែត។ ខ្ញុំមកពីតុកសុន ជាកន្លែងដែលខ្ញុំត្រូវទៅនៅថ្ងៃនេះ។ បើកឡានចុះកាលពីយប់មិញ ហើយប្រហែលម៉ោងពីរកន្លះព្រឹកនេះចុះនៅតុកសុន។ ហើយបន្ទាប់មកឡើងពេញមួយថ្ងៃ នៅទីនោះ។ ហើយនៅសល់មួយភ្លែត...មែនហើយ ខ្ញុំបានចូល ទើបតែប្រហែលមួយម៉ោងកន្លះ ខ្ញុំគិតថា អ្វីមួយដូចនោះ នៅទីនេះ។ ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំមិនបានដេកច្រើនពេកទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងព្យាយាមមិនទៅដេកនៅទីនេះទេ។ ប៉ុន្តែយើង—យើងរីករាយដែលបាននៅទីនេះ។

3 ក្មេងប្រុសតូចនេះ លេងជាមួយមីក្រូហ្វូនទាំងនេះនៅទីនេះ។ ខ្ញុំបានអង្គុយនៅខាងក្រោយនោះ នៅលើ...កៅអីមួយរបស់កុមារតូច។ ក្មេងប្រុសតូចមក មើលមកខ្ញុំយ៉ាងចម្លែក។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "យើងទាំងអស់គ្នាជាកូនៗអាចអង្គុយជាមួយគ្នាបាន មែនទេ?" ឥឡូវនេះ ខ្ញុំប្រាកដជាស្រឡាញ់ពួកគេជាមិត្តតូច។

4 ហើយវា អូ វាពិតជាល្អណាស់ដែលបានមកទីនេះយប់នេះ ហើយមានទស្សនិកជនដ៏ល្អនេះឈរនៅជុំវិញ។ ហើយខ្ញុំជឿជាក់ឥឡូវនេះថាបងប្រុសវីលៀមបានប្រាប់អ្នកទាំងអស់គ្នាអំពី ហើយបងប្រុសរ៉ូសនៅទីនេះ អំពីសន្និបាតដែលនឹងមកដល់។ ខ្ញុំគិតថាអ្នកស្គាល់ច្បាស់ហើយ។ ដើម្បីមានវត្តមាននៅរ៉ាម៉ាដា ភ្លាមៗក្នុងសន្និបាតអ្នកជំនួញ។ ហើយយើងកំពុងរង់ចាំពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យនៅទីនោះ។

បងប្រុស វេលមីហ្គាដនី ជាវាគ្មិនដ៏អស្ចារ្យ និងរដ្ឋមន្ត្រីផ្សេងទៀត អូរ៉ល រ៉ូបឺត និង មនុស្សជាច្រើននឹងនៅទីនោះ។ ហើយយើងកំពុងរង់ចាំពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុង ព្រះអម្ចាស់។

5 ខ្ញុំសង្ឃឹមថា ពេលខ្លះ អនុញ្ញាតឱ្យយើងមានកម្មវិធីព្យាបាលនៅកន្លែងនោះ។ អូ-ហូ។ ខ្ញុំចង់យកបងប្រុសឱរ៉ាល់ ហើយយើងរួមគ្នា។ បាទ មែនហើយ។ តើវា មិនអីទេឬ? នោះនឹងជា—ការបំបែកពិតសម្រាប់វា មែនទេ? កម្មវិធីព្យាបាលមួយ ចុះក្នុងរ៉ាម៉ាដា នោះនឹងមិនអីទេ។ យើង...ដូច្នេះយើងអាចធ្វើវាបាន អ្នកដឹងទេ។ ព្រះអម្ចាស់អាចផ្គត់ផ្គង់សម្រាប់យើង មានកម្មវិធីព្យាបាល។ ដូច្នេះយើងនឹង... ទៅជុំវិញឥឡូវនេះ ពីព្រះវិហារមួយទៅព្រះវិហារមួយ ដើម្បីព្យាយាមផ្សព្វផ្សាយ ដំណឹងល្អ និងដើម្បីសេពគប់គ្នាទៅវិញទៅមក ហើយមានការប្រកបនៅក្នុងក្រុម ជំនុំផ្សេងៗទាំងអស់។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងជឿ ថាយើងជាតែមួយនៅក្នុង ព្រះគ្រីស្ទ។

6 នៅថ្ងៃមុនខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់គ្រូពេទ្យ។ ខ្ញុំកំពុងរៀបចំដើម្បីចាកចេញ ទៅក្រៅប្រទេស ហើយអ្នកត្រូវតែពិនិត្យរាងកាយ។ ដូច្នេះខ្ញុំបានចូលរួមប្រឡង។ ហើយគាត់បានដាក់ខ្ញុំនៅលើរលកមួយ...ខ្ញុំ...កុំសួរខ្ញុំថាវាជាអ្វី។ ហើយគាត់បាន រកឃើញអ្វីដែលចម្លែក។ ហើយគាត់ត្រឡប់មកវិញហើយមិនអាចចេញបានទេ ហើយគាត់មានក្រុមប្រឹក្សាគ្រូពេទ្យ ហើយគាត់គ្រាន់តែមិនអាចយល់បាន។ គាត់ បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដែលឃើញវាពីមុនមកទេ។" ហើយដូច្នេះគាត់បានបង្ហាញ ខ្ញុំនូវរូបភាពរបស់វា របៀបដែលជាធម្មតាមនសិការ ហើយអ្នកមានមនសិការ ហើយពួកគេនៅឆ្ងាយពីគ្នាទៅវិញទៅមក។ ប៉ុន្តែគាត់បានកត់សម្គាល់ពីខ្ញុំ ពួកគេ ទាំងពីរនៅជាមួយគ្នា។ បាននិយាយថា "អ្នកគឺជាមនុស្សចម្លែក។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំតែងតែដឹងរឿងនោះ។ គ្រប់គ្នាធ្វើ។"

7 បាននិយាយថា "យើងមិនដែលឃើញវាពីមុនមកទេ។" ដូច្នេះគាត់ត្រូវប្រាប់ ខ្ញុំអំពីវា។

8 ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំគិតថា ព្រះអម្ចាស់ល្អ នៅពេលដែលទ្រង់បានបង្កើតយើងឡើង ទ្រង់គ្រាន់តែធ្វើឱ្យយើង ខុសគ្នាបន្តិច។ យើងមើលទៅមិនដូចគ្នាទៅវិញទៅមកទេ ដូច្នេះពេលខ្លះយើង ក៏មិនធ្វើដូចគ្នាទៅវិញទៅមកដែរ។ ប៉ុន្តែ—ប៉ុន្តែទ្រង់ធ្វើវាដល់ទ្រង់...វិធីផ្ទាល់ខ្លួន

របស់ទ្រង់ក្នុងការធ្វើវា។ យើងគ្រាន់តែចូលទៅក្នុងម៉ាស៊ីនបង្កើតដ៏ធំ ហើយយើងនឹងនៅស្ងៀម ទ្រង់នឹងបង្កើតយើងតាមរបៀបដែលទ្រង់ចង់ឱ្យយើងក្លាយជា។"

9 ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងថាគ្មាននរណាម្នាក់ចង់ក្លាយជាអ្វីក្រៅពីអ្នកនោះទេ។ រឿងតែមួយគត់ដែលយើងទាំងអស់គ្នាអាចប្រាថ្នា...បន្ទាប់ពីយើងបានសង្គ្រោះ ហើយក្លាយជាកូនរបស់ព្រះ រឿងតែមួយគត់ដែលយើងចង់បានគឺគ្រាន់តែដើរជិតបន្តិចជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងចង់បាន សម្រាប់ការប្រកបដ៏អស្ចារ្យនោះ។ អស្ចារ្យប៉ុណ្ណា! តើអ្នកធ្លាប់ឈប់គិតថាតើយើងនឹងធ្វើអ្វីបើយើងមិនមានវា? អ្វី—អ្វី...ប្រសិនបើក្តីសង្ឃឹមដ៏អស្ចារ្យនោះមិនស្ថិតនៅក្នុងខ្លួនយើង តើយើងនឹងធ្វើអ្វី?

10 ខ្ញុំកំពុងនិយាយថា នៅក្នុងព្រះវិហារមួយ តើខ្ញុំអាច...ទីមួយ កន្លែងមួយបន្ទាប់មកមួយទៀត ហើយនៅទូទាំងប្រទេសខ្ញុំធ្វើការកត់សម្គាល់ពេលខ្លះ គិតថាខ្ញុំអាចធ្វើវាម្តងទៀតនៅក្នុងព្រះវិហារដដែល។ ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងចេញពីអាគារដែលខ្ញុំដាក់ធ្ងន់ណាស់ អំពីមនុស្សទាំងនេះសព្វថ្ងៃនេះធ្វើនៅទីនេះរបាំថ្មីដែលពួកគេបានទទួល ពួកគេហៅថាការបង្វិលឬអ្វីមួយ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនដឹងថាតើពិភពលោកនេះមនុស្សចង់បំបែកជើងរបស់ពួកគេនិង—ហើយធ្វើដូចនោះសម្រាប់អ្វី។"

11 ដូច្នេះ មានមិត្តម្នាក់អាយុប្រហែលម្ភៃប្រាំមួយ ម្ភៃប្រាំពីរឆ្នាំ បានជួបខ្ញុំនៅខាងក្រោយ បាននិយាយថា "ចាំមួយភ្លែត លោកប្រាណហាំ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ លោក?"

គាត់បាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេ អ្នកគ្រាន់តែមិនយល់។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំមិនធ្វើទេ។"

12 ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថា "អ្នកឃើញទេ" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំអាចមើលឃើញចំណុចរបស់អ្នក។" បាននិយាយថា "អ្នកគឺជាបុរសម្នាក់អាយុហាសិបឆ្នាំ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកជាអាយុរបស់ខ្ញុំ វានឹងខុសគ្នា។"

13 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ចាំបន្តិច។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំបានអធិប្បាយដំណឹងល្អនៅពេលខ្ញុំនៅក្មេងជាងអ្នក។ ខ្ញុំនៅតែជឿដំណឹងល្អដដែល។ ខ្ញុំបានរកឃើញ

អ្វីមួយដែលកើតឡើង ហើយមានអំណរក្នុងការបម្រើព្រះអម្ចាស់ជាងអ្វីៗទាំងអស់ ដែលអារក្សអាចបង្កើតបានគ្រប់ទីកន្លែង។" វាជា...វាផ្តល់នូវការពេញចិត្ត។

14 អ្នកដឹងទេ ដាវីឌបាននិយាយនៅពេលមួយ "ដូចជាក្តាន់ស្រេកឃ្លានទឹកជ្រោះ ព្រលឹងខ្ញុំស្រេករកទ្រង់ ឱព្រះជាម្ចាស់។"

15 ហើយប្រសិនបើអ្នកធ្លាប់ឃើញក្មេងតូចម្នាក់ នៅពេលដែលគាត់—គាត់ឈឺចាប់ ប្រហែលជាសត្វឆ្កែបានចាប់គាត់ ហើយកន្ត្រាក់ដុំធំមួយចេញពីចំហៀងរបស់គាត់ ឬអ្វីមួយ។ គាត់កំពុងហូរឈាម។ ហើយគាត់ ឆ្កែអាចតាមគាត់។ គាត់មិនដូចមនុស្សទេ។ ហើយគាត់អាចបរបាញ់សត្វក្តាន់នោះថាតើវាហូរឈាមឬអត់។ ដូច្នេះហើយជាវិធីតែមួយគត់...ប្រសិនបើសត្វក្តាន់នោះមានឈាម នោះផ្លូវតែមួយគត់ដែលវាអាចរស់នៅបានគឺត្រូវទៅកន្លែងដែលមានទឹក។ ហើយប្រសិនបើគាត់អាចទៅដល់កន្លែងដែលមានទឹក គាត់នឹងផឹកទឹកនោះ។ វានឹងបញ្ឈប់ការហូរឈាម ហើយ—ហើយគាត់អាចចេញបាន។ គាត់ឆ្លាតណាស់។

16 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះអ្នកអាចស្រមៃឃើញ ក្មេងតូចម្នាក់បានរងរបួសនិងហូរឈាម ហើយក្បាលតូចរបស់គាត់ឡើង និងអារម្មណ៍ទាំងអស់ដែលគាត់រកឃើញកន្លែងដែលទឹកនៅជាមួយច្រមុះរបស់គាត់។ គ្រាន់តែគាត់ត្រូវតែរកទឹកមិនដូច្នោះត្រូវវិនាស។ ហើយឥឡូវនេះវាគ្រាន់តែជាជីវិតនិងការស្លាប់សម្រាប់គាត់។ គាត់ រាល់—រាល់—រាល់ក្លិនដែលគាត់មាន គាត់កំពុងព្យាយាម ចង់បាន។ គាត់ត្រូវតែរកវា។

17 ឥឡូវនេះ នោះជាវិធីដែលយើងគួរតែស្រេករកព្រះ។ ឃើញទេ? "ដូចជាក្តាន់ស្រេកទឹកជ្រោះ ព្រលឹងខ្ញុំស្រេករកទ្រង់ ឱព្រះអង្គអើយ។" ត្រូវលាក់ខ្លួនជាមួយទ្រង់នៅកន្លែងណាមួយ គឺជាបំណងប្រាថ្នារបស់ចិត្តខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំជឿថា នោះគឺជាបំណងប្រាថ្នារបស់ទាំងអស់ដែលមាននៅទីនេះនៅយប់នេះ។

18 ហើយឥឡូវនេះ ពីមួយយប់ទៅមួយយប់ ហើយខ្ញុំចូលចិត្តមើលរឿងនេះ។ មុខដែលអ្នកឃើញនៅកន្លែងមួយ អ្នកឃើញពួកគេនៅកន្លែងមួយទៀត។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចូលចិត្តវា។ អ្នកបង្ហាញពីការប្រកបរបស់អ្នក និងបង្ហាញពីអ្វីដែលយើងនៅទីនេះ។

19 ហើយ អូ ខ្ញុំប្រាកដជាចូលចិត្តមើលការរីកផុសផុលនៃម៉ូដចាស់នៅផុននិក។ អូ ខ្ញុំអើយ! ពាក្យថា *ផុននិក* បានធ្វើឱ្យខ្ញុំរំភើបចិត្តតាំងពីលើកដំបូងដែលខ្ញុំអានវា

ពីវាៈ ផុននិក រដ្ឋអារីហ្សូណា។ ក្មេងប្រុសតូចរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំគិតថា "ប្រសិនបើខ្ញុំអាចទៅដល់កន្លែងនោះ! ប្រសិនបើខ្ញុំអាចទៅដល់ទីនោះ ទៅផុននិក!" ហើយឥឡូវនេះ ឃើញវា ហើយនៅពេលដែលយើងនៅទីនេះ យើងឃើញថាវាស៊ីជម្រៅនៃអំពើបាប ដូចជាកន្លែងផ្សេងទៀតទាំងអស់ ភៀរទេសចរធ្លាក់ចូល និងការផឹកស្រា ញាប់ញ័រ អំពើអសីលធម៌ អ្វីគ្រប់យ៉ាងនៅក្នុងដៃ។

20 ប៉ុន្តែ នៅកណ្តាលនៃការទាំងអស់នោះ អ្នករកឃើញគ្រឿងអលង្ការពិតមួយចំនួនដែលព្រះបានអង្រួនចេញពីវាលខ្សាច់នេះនៅទីនេះ ដែលចែងចាំងនៅក្នុងមកុដនៃរាស្ត្រដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះ។ ហើយនោះជាអ្វីដែលខ្ញុំនៅទីនេះ យប់នេះ ដើម្បីដាក់ខ្លួនខ្ញុំជាមួយអ្នក បងប្អូនប្រុសស្រី ដើម្បីព្យាយាមបំភ្លឺពន្លឺនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដល់អ្នកដទៃ ដើម្បីពួកគេអាចត្រូវបានរកឃើញផងដែរ នៅក្នុងភាពចលាចលដ៏ធំនេះ។ ហើយពួកគេជាច្រើននៅទីនោះ។ ខ្ញុំពេញចិត្តនឹងរឿងនោះ។ នៅមានច្រើនទៀតដែលត្រូវចូលមក ហើយយើងត្រូវតែធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលយើងអាចធ្វើបានដើម្បីឱ្យពួកគេទៅទីនោះ ហើយរស់នៅក្នុងជីវិតដែលនឹងឆ្លុះបញ្ចាំងពីព្រះគ្រីស្ទ។

21 ឥឡូវនេះ មុនពេលដែលយើងអានអត្ថបទតូចមួយនៃបទគម្ពីរ...ខ្ញុំចូលយឺតណាស់ ខ្ញុំកត់ចំណាំពីរបី ក្នុងរយៈពេលប្រហែលប្រាំនាទី។ ហើយពន្ធលើប្រាក់ចំណូលសហព័ន្ធទើបតែផ្ញើមកខ្ញុំខ្លះ ខ្ញុំត្រូវចូលភ្លាមៗ ហើយវាត្រូវតែមានប្រៃសណីយ៍ ខ្ញុំគិតថា ប្រហែលជាថ្ងៃនេះ។ ដូច្នេះខ្ញុំត្រូវទៅការិយាល័យប្រៃសណីយ៍។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំចូលទៅ ប៊ីលីបាននិយាយថា "អ្នកប្រញាប់ប្រសើរជាង។" ហើយដូច្នេះនៅទីនេះ...

22 ខ្ញុំទើបតែមាននៅជុំវិញ និងនៅជុំវិញ នៅជុំវិញជាមួយពួកគេ។ អូ ខ្ញុំអើយ! ពួកគេនិយាយអំពីយុត្តិធម៌នៅលើទ្វារតុលាការ។ ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើវានៅឯណា។ បាទ។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញបែបនេះទេ។ ហើយពួកគេចង់ឱ្យខ្ញុំបង់ពន្ធលើប្រាក់ចំណូលលើរាល់មូលប្បទានប័ត្រដែលបានផ្តល់ឱ្យខ្ញុំអស់រយៈពេលហាសិបឆ្នាំកន្លងមក ដើម្បីសងបំណុលនៃយុទ្ធនាការ ជាមួយនឹងការយឺតយ៉ាវនៅលើវា ឃើញទេ បីរយហាសិបប្រាំពាន់ដុល្លារ។

23 ខ្ញុំបាននិយាយថា "គ្រាន់តែបាញ់ខ្ញុំ។" តើខ្ញុំអាចធ្វើវាដោយរបៀបណា? ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនបានលើសពីហាសិបប្រាំសេនទេ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើ

ខ្ញុំអាចធ្វើវាដោយរបៀបណា?" ហើយពួកគេបានកាន់ច្រមុះរបស់ខ្ញុំទៅនឹងកង់អស់រយៈពេលប្រាំឆ្នាំមកហើយ។

24 ដូច្នេះ នៃមនុស្សដែលដាក់។ ដូចជា យើងកំពុងមានយុទ្ធនាការមួយហើយ—ហើយមនុស្ស ពួកគេស្គាល់ឈ្មោះខ្ញុំគឺរីលៀមប្រាណហាំ ពួកគេគ្រាន់តែពិនិត្យមើលការចំណាយ។ អ្នកដឹកនាំយកចិត្តទុកដាក់។ ខ្ញុំមិនដែលយកដង្វាយក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំទេ។ ដូច្នេះពួកគេទទួលបាន...ខ្ញុំទទួលបាន—ប្រាក់ខែពីក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំមួយរយដុល្លារក្នុងមួយសប្តាហ៍។

25 ហើយតង្វាយនេះ...ប៉ុន្តែគ្រប់គ្នា ឃើញទេ ថាពួកគេបានដាក់វានៅក្នុង...ហើយនៅព្រឹកបន្ទាប់—ដែល—នេះ—ដែលជាប្រធានគណៈកម្មាធិការហិរញ្ញវត្ថុគាត់នឹងមកនិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ អ្នកត្រូវតែចុះហត្ថលេខាលើការត្រួតពិនិត្យទាំងនេះ។" ហើយ ហេតុអ្វី ខ្ញុំគ្រាន់តែចុះហត្ថលេខាលើពួកគេ។ គាត់បានដាក់ពួកគេ។ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេបានពិនិត្យអ្វីៗទាំងអស់ ហើយមិនមានមួយសេនត្រូវបានចំណាយសម្រាប់ខ្លួនខ្ញុំទេ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលខ្ញុំចុះហត្ថលេខាលើមូលប្បទានប័ត្រនោះ ពួកគេនិយាយថាវាជារបស់ខ្ញុំ។ មនុស្សឲ្យវាមកខ្ញុំបន្ទាប់មកខ្ញុំឲ្យវាទៅព្រះវិហារ។ អូ ខ្ញុំអើយ!

26 ខ្ញុំមានអារម្មណ៍មិនល្អ ដំបូងឡើយ បន្ទាប់មកខ្ញុំដឹងថាមនុស្សគ្រប់រូបនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ខ្ញុំជឿថា ដែលធ្លាប់កាន់តំណែងខាងវិញ្ញាណសម្រាប់ព្រះ ត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយរដ្ឋាភិបាលសហព័ន្ធ។ ពិនិត្យវាឡើងវិញហើយរកឃើញវា។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ម៉ូសេ ដានីយ៉ែល យ៉ូហានបាទីស្ទ។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានសុគតដោយដៃរបស់រដ្ឋាភិបាលសហព័ន្ធ ក្រោមការដាក់ទណ្ឌកម្ម។ ពេត្រុស យ៉ាកុប យ៉ូហាន យ៉ូហានជាអ្នកបើកសម្តែង ទាំងអស់ គ្រប់...ទាំងអស់រងការបៀតបៀន។

27 ហេតុអ្វី? វាជាកន្លែងអង្គុយរបស់សាតាំង។ តើអ្នកដឹងទេ? តើអ្នកដឹងទេ សាតាំងបានយកព្រះយេស៊ូវឡើង ហើយបង្ហាញទ្រង់ដល់នគរទាំងអស់ពិភពលោក ក្នុងពេលមួយ? ហើយគាត់បាននិយាយថា "ពួកគេជារបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំធ្វើជាមួយពួកគេនូវអ្វីដែលខ្ញុំចង់ធ្វើ។ ឃើញទេ? ហើយទូលបង្គំនឹងថ្វាយពួកគេទៅទ្រង់ ប្រសិនបើទ្រង់នឹងក្រាបចុះហើយថ្វាយបង្គំទូលបង្គំ។" ដូច្នេះអ្នកឃើញថាពួកគេជាកម្មសិទ្ធិរបស់នរណា? យើងស្អប់ការគិតបែបនោះអំពីខ្លួនយើង ប៉ុន្តែវាគឺអញ្ចឹង។

28 ដូច្នេះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "សាតាំងអើយ ចូរចេញពីអ្នកទៅ។" ទ្រង់បានដឹងថាទ្រង់នឹងទទួលមរតកពីពួកគេ នៅក្នុងសហស្សវត្សរ៍។ ទ្រង់បានដឹងថាពួកគេនឹងក្លាយជារបស់ទ្រង់នៅពេល...ពេលណា ប្រសិនបើប្រទេសទាំងនេះត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយព្រះ សហស្សវត្សរ៍នឹងមាន។ ប៉ុន្តែនឹងមានពេលមួយ។

29 ពួកគេមានអង្គការសហប្រជាជាតិ និងសម្ព័ន្ធប្រជាជាតិ និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដើម្បីព្យាយាមនាំមកនូវសន្តិភាព។ ប៉ុន្តែដរាបណាសាតាំងនៅកំពូលរបស់វា ហើយនយោបាយ តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង? ពួកគេនឹងប្រយុទ្ធដូចពិភពលោក។

30 ប៉ុន្តែនឹងមានពេលមួយដែលអាវុធទាំងអស់នឹងត្រូវបានជង់។ ហើយម៉ាស៊ីននឹងបន្លឺឡើង ហើយពេលព្រឹកសម្រាកអស់កល្ប ភ្លឺនិងច្បាស់។ ស្ដេចរបស់យើងនឹងឡើងគ្រងរាជ្យ។ អូ! វានឹងមានការច្រៀង នឹងមានការស្រែក។ ហើយនឹងមានទង់តែមួយ ប្រជាជនមួយ ប្រជាជាតិមួយ និយាយភាសាតែមួយ គឺស្ថានសួគ៌។ អាម៉ែន។ ខ្ញុំចង់បានពេលវេលានោះ។ ហើយខ្ញុំកំពុងឆ្ពោះទៅរកសញ្ញានោះ ដោយទុកចិត្តលើព្រះ ថ្ងៃណាមួយនៅពេលដែលវាត្រូវបានបញ្ចប់ ខ្ញុំអាចនិយាយបាន... ខ្ញុំអាចឮទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា "ចូរឡើងមកខ្ពស់។"

31 ខ្ញុំនៅទីនេះនៅទីក្រុងផុននិកយប់នេះក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុំ—នឹងមិនព្យាយាមពន្យល់ពីអ្វីដែលបានកើតឡើងទេ។ មនុស្សជាច្រើនដែលថតខ្សែអាត់ ត្រូវប្រាកដថាទទួលបានមួយនោះ *តើម៉ោងប៉ុន្មានហើយ លោក?* នោះគឺមុនពេលដែលខ្ញុំចេញពីផ្ទះ។ និមិត្តមួយបានបញ្ជូនខ្ញុំមកទីនេះ គឺខ្ញុំមិនដឹងអ្វីទេ...ខ្ញុំមិន... ខ្ញុំមិនមែនជាអ្នកលក់កាសែតទេ ហើយខ្ញុំមិនសង្កត់ធ្ងន់លើរឿងទាំងនោះទេ។ យើងទទួលបានពួកគេ ហើយយើងមានអាជីវកម្មកាសែតនៅជុំវិញពិភពលោក។ ផ្លូវចូលទៅក្នុងព្រៃនិងគ្រប់ទីកន្លែង ពួកគេមានអ្វីមួយតិចតួចដែលពួកគេដាក់ត្រចៀក ពួកគេបានទទួល ហើយអាចថតវាទៅក្នុងខ្សែអាត់ ហើយឈរនៅទីនោះ ហើយបកប្រែវាទៅជាភាសា។ ហើយវាទៅជុំវិញពិភពលោក។

32 ហើយ ប៉ុន្តែមួយដែលខ្ញុំមាន ថា *តើម៉ោងប៉ុន្មានហើយ លោក?* ឬ *តើដល់ពេលហើយឬ លោក?* ខ្លះ...ខ្ញុំ...យប់ថ្ងៃសៅរ៍បីសប្ដាហ៍មុននៅព្រះវិហារ។ បន្ទាប់ពីអស់មួយជីវិតរបស់ខ្ញុំដែលបានឃើញនិមិត្ត ខ្ញុំមិនដែលមានអ្វីដូចនេះពីមុនមកក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំមិនដឹងថាវាជាអ្វីទេ។ ខ្ញុំទើបតែនៅទីនេះ ប៉ុន្តែ

ទ្រង់បានបញ្ជូនខ្ញុំមកទីនេះ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាវាមានន័យយ៉ាងណាទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែ... ខ្ញុំនៅទីនេះ។

33 ហើយខ្ញុំត្រូវតែស្មោះត្រង់និងស្មោះត្រង់ ហើយនោះជាវិធីតែមួយគត់ដែលយើងនឹងទៅគ្រប់ទីកន្លែងជាមួយព្រះគឺស្មោះត្រង់។ ព្រោះ មនុស្សនឹងដឹង។ ព្រះទ្រង់ជ្រាបថា កាលពីដើមដំបូង អ្នកមិនមែនទេ ថាតើអ្នកមានឬអត់។ ហើយមនុស្សនឹងដឹង។ ពីព្រោះ មានពេលមួយ មានមនុស្សម្នាក់ព្យាយាមទាយ។ ហើយព្រះបានប្រាប់...ឬហោរាពិតប្រាកដបានប្រាប់គាត់ថា "ចូរយើងចងចាំ។ មានហោរានៅពីមុខយើង។ ហោរាត្រូវបានគេស្គាល់តែនៅពេលដែលទំនាយរបស់គាត់កើតឡើង។" ដូច្នេះយើងត្រូវប្រាកដថាយើងដឹងថាព្រះមានបន្ទូលដូច្នេះ មុនពេលយើងនិយាយអ្វីអំពីវា។ ត្រូវស្មោះត្រង់និងស្មោះត្រង់។

34 ឥឡូវសូមឲ្យយើងអានក្បាលបន្តិចសម្រាប់ការអធិស្ឋាន។ ឥឡូវនេះសូមទុកចោលរាល់ការយកចិត្តទុកដាក់ឥឡូវនេះ សម្រាប់ពីរបីនាទីបន្ទាប់។ ខ្ញុំឆ្ងល់...នៅក្នុងក្រុមមនុស្សតូចគួរឱ្យស្រឡាញ់នៅទីនេះយប់នេះ ខ្ញុំដឹងថាមានគ្រឿងអលង្ការទាំងនោះនៅទីនេះ ដែលព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមកទទួលនៅថ្ងៃណាមួយ នោះនឹងភ្ញាក់ឡើងពីធូលីដី។

35 ហើយប្រហែលជាមានអ្នកខ្លះនៅទីនេះមិនប្រាកដថាពួកគេនឹងនៅទីនោះឬអត់។ អ្នកប្រហែលជាត្រូវការរបស់ផ្សេងទៀត។ ប្រសិនបើមានតម្រូវការក្នុងជីវិតរបស់អ្នកនៅយប់នេះ សូមឲ្យព្រះទ្រង់ជ្រាប ដូចជាអ្នកគ្រាន់តែលើកដៃឡើង គ្រាន់តែនិយាយថា "ព្រះជាម្ចាស់អើយ ទ្រង់ដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យឥឡូវនេះ។ ហើយប្រទានពរដល់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំឈឺ។ ខ្ញុំត្រូវការការព្យាបាល។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំវង្វេង។ ខ្ញុំត្រូវត្រលប់មកការប្រកប។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ត្រឡប់មកវិញ។ ខ្ញុំបាន—ខ្ញុំបានធ្វើខុស។ ខ្ញុំកំពុងត្រឡប់មកវិញ។ ទូលបង្គំចង់ឲ្យទ្រង់ជួយទូលបង្គំ យប់នេះ ឲ្យត្រឡប់មកវិញ។" ព្រះប្រទានពរអ្នក។

36 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ឥឡូវនេះ កាលដែលយើងកំពុងចូលទៅជិតបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់ ដោយផ្លូវនៃព្រះលោហិត ដ្បិត ហើយអើរ៉ុនបានចូលទៅមុខ—បល្ល័ង្កមេត្តា គាត់បានយកឈាមនៅក្នុងដៃរបស់គាត់ជាមុនសិន ហើយគាត់បានទៅមុខ ហើយយើង ដោយសេចក្តីជំនឿនៅយប់នេះ ទទួលព្រះលោហិតរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ហើយដើរឆ្ពោះទៅកាន់បល្ល័ង្កនៃព្រះ ដោយដឹងថាយើងមាន

សិទ្ធិមក មិនមែនដោយសេចក្តីសុចរិតរបស់យើងទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងទ្រង់។ ព្រះលោហិតតំណាងឱ្យការសម្អាតរបស់យើង។ ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋាន ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ថា ទ្រង់នឹងផ្តល់ញត្តិរបស់យើង។

37 ទីមួយ ទូលបង្គំសូមទ្រង់មេត្តាប្រោសដល់ទូលបង្គំ ដោយលើកលែងទោសរាល់អំពើរំលងរបស់យើង ដូចដែលយើងសារភាពកំហុសរបស់យើង និងកំហុសតិចតួចរបស់យើង និងអំពើបាបសម្ងាត់របស់យើង និងអំពើបាបដែលមិនស្គាល់របស់យើង។ ហើយយើងក៏សារភាពថាជាអ្នកដឹកនាំ ជាសង្ឃ ជាអំពើបាបរបស់ប្រជាជន។ ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងឈរ ជាមួយគ្នា។ យើងស្រឡាញ់ប្រជាជន។ យើងមានអារម្មណ៍ដូចលោកម៉ូសេនៅពេលដែលគាត់បានបោះខ្លួនឯងនៅក្នុងការរំលោភ ដើម្បីទប់ប្រជាជន កំហឹងរបស់ព្រះ។ អ្វីដែលបង្ហាញនោះគឺ ពីសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទបានបោះអង្គទ្រង់ចូលទៅក្នុងការរំលោភ ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្ស!

38 ហើយ ព្រះវរបិតាអើយ យើងជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់នៅក្នុងយើងរាល់គ្រីស្ទាននៅទីនេះនៅយប់នេះ កាន់ខ្លួននៅចំពោះមុខមនុស្សមានបាបៈ "ព្រះជាម្ចាស់អើយសូមអាណិតមេត្តាពួកគេ។" យើងយំសម្រាប់អ្នកជំងឺ និងអ្នកខ្វះខាត សម្រាប់ដៃដ៏មានតម្លៃទាំងនោះ ខ្លះចាស់ហើយខ្លះក្មេង និងមនុស្សវ័យកណ្តាលខ្លះលើកដៃឡើង។ អ្នកដឹងទាំងអស់អំពីរឿងនោះ ព្រះអម្ចាស់។ យើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងឆ្លើយតបតាមទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ទ្រង់នៅក្នុងសិរីល្អ។

39 សូមឱ្យមានមនុស្សជាច្រើននៅយប់នេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទៅឆ្ងាយពីទីនេះ ដែលបានចូលមក ដែលឈឺ សូមឲ្យពួកគេទៅ បានជាសះស្បើយ។ គ្រាន់តែមានអ្វីមួយកើតឡើង ពួកគេមិនអាចពន្យល់បាន ប៉ុន្តែពួកគេដឹងថាពួកគេមានសុខភាពល្អ។

40 សូមឲ្យអស់អ្នកដែលវង្វេងផ្លូវ បានរាប់ជាសុចរិត ព្រះអម្ចាស់អើយ ដោយដឹងថាពួកគេបានត្រឡប់មកវិញហើយបានយកព្រះគ្រីស្ទជាកន្លែងដែលពួកគេបានចាកចេញពីទ្រង់។ សូមឱ្យពួកគេទៅ ធ្វើការសងសឹក។ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ថាអ្នកដែលមិនដែលមកនឹងរកឃើញសេរីភាពដ៏វិសេសនៃសេរីភាព ចេញពីទ្រុង លែងជាប់ចំណងដោយរឿងលោកិយ និងខ្វល់ខ្វាយក្នុងជីវិតនេះទៀតហើយ គឺបានរួចជីវិតក្នុងព្រះគ្រីស្ទវិញ។ ផ្តល់វា ព្រះបិតា។

41 សូមប្រទានពរដល់អ្វីទាំងអស់ដែលយើងត្រូវការឥឡូវនេះ ហើយប្រទានពរដល់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ និងអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ហើយយើងនឹងសរសើរទ្រង់។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ យើងសូមវា។ អាម៉ែន។

42 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើយើងគួរតែអានអត្ថបទនៃបទគម្ពីរ ឬបទគម្ពីរសម្រាប់អត្ថបទ ជាជាង កូរិនថូសទី១ ជំពូកទី១៤ ខទី៨ អានដូចនេះ នៅក្នុងកូរិនថូសទី១ ១៤:៨។

ឯត្រែ ក៏ដូចគ្នា បើឮសូរមិនច្បាស់ នោះតើនឹងមានអ្នកណាប្រុងប្រៀបខ្លួនទៅច្បាំងបាន?

43 នេះនឹងជាអត្ថបទគ្រប់គ្រាន់ដែលយើងអាចអធិប្បាយពីរសប្តាហ៍ចាប់ពីពេលនេះតទៅ ហើយមិនដែលប៉ះគែមរបស់វា។ មានអ្វីមួយអំពីព្រះបន្ទូលដែលត្រូវបានបើកសម្តែង។ អ្នកតែងតែនៅលើអត្ថបទនោះ។ អ្នកអាចភ្ជាប់ព្រះគម្ពីរទាំងមូលជាមួយវា។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។

44 ថ្ងៃមួយមានមិត្តម្នាក់សួរខ្ញុំថា "តើអ្នកអាចយកអត្ថបទដូចគ្នាដោយរបៀបណា?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "អូ ខ្ញុំអើយ! អ្នកយកបរិបទនៃអ្វីមួយពីវា។"

45 ខ្ញុំបានយកស្លឹកបីស្លឹកតូចដាក់លើដី ហើយកាន់វាឡើង។ បុរសកំពុងអង្គុយនៅទីនេះយប់នេះ ពីតុកសុន។ ហើយយើងបានចប់នៅប៉ាសាឌីណា រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំអាចយកស្លឹកបីស្លឹកនេះ ហើយអធិប្បាយម្ភៃប្រាំឆ្នាំលើវាៈ របៀបដែលវាជាជីវិត នោះនៅក្នុងវា របៀបដែល ដាវទាំងបីដែលជាព្រះត្រីឯកនៅក្នុងមួយ។ ហើយ អូ អូ មានរឿងជាច្រើនដែលយើងអាចនិយាយអំពីវា។"

46 ហើយចុះយ៉ាងណាចំពោះបទគម្ពីរ? វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ វាជាអស់កល្ប។ វា—វាមាន...វាគ្មានទីបញ្ចប់ទេ។ វាគ្រាន់តែបន្ត បន្ត បន្ត។ វាជាជម្រកសម្រាប់យើង។

47 ហើយឥឡូវនេះយប់នេះខ្ញុំចង់និយាយអំពីរឿងនេះៈ *ត្រែមួយដែលផ្តល់សំឡេងមិនច្បាស់លាស់។*

48 ក្នុងការគិតពីវា មួយភ្លែតមុននេះ នៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងគិតអំពី...រឿងពន្ធលើប្រាក់ចំណូលនោះ ខ្ញុំគិតថា "គ្មានអ្វីដែលប្រាកដនៅថ្ងៃនេះទេ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងមាន

ភាពមិនប្រាកដប្រជាចំពោះវា។″ ហើយអ្វីដែលមិនច្បាស់លាស់មិនអាចទុកចិត្តបានទេ។ អ្វីដែលមិនច្បាស់លាស់មិនអាចទុកចិត្តបានទេ។ អ្នកនៅឱ្យឆ្ងាយពីវាប្រសិនបើវាមិនប្រាកដ។

49 ប្រសិនបើអ្នកមានអាជីវកម្ម ហើយ ដែល យើងមានវត្ថុមានអ្នកជំនួញប្រហែលជាពួកគេជាច្រើន។ ប្រសិនបើអ្នកកំពុងបើកអាជីវកម្មដែលមិនប្រាកដ អ្នកនឹងមិនដាក់ច្រើននៅក្នុងវាទេ ពីព្រោះ—ភាគលាភគឺមិនប្រាកដប្រជា ហើយ អ្នកនឹងមិនវិនិយោគច្រើននៅក្នុងវាទេ។ ឬបើអ្នកជាអ្នកជំនួញល្អ ឆ្លាត អ្នកនឹងរង់ចាំហើយស្វែងរក បើអ្នកមានលុយខ្លះដើម្បីវិនិយោគ រហូតដល់អ្នករកឃើញអ្វីមួយដែលប្រាកដ អ្វីមួយដែលគួរឱ្យទុកចិត្ត អ្វីមួយដែលអ្នកអាចពឹងផ្អែកលើ។ ដោយសារតែអ្នកមិនចង់បាត់បង់លុយតិចតួចដែលអ្នកបានសន្សំបាន ដោយសារតែនោះអ្នកត្រូវតែធ្វើការរស់នៅរបស់អ្នក ចេញពីសំណងពី—ពីភាគលាភដែលបានទាញលើការវិនិយោគនេះ។ ហេតុអ្វី អ្នកត្រូវតែ—ដើម្បីទទួលបានអ្វីមួយដើម្បីរស់នៅ។

50 ហើយប្រាក់តិចតួចនេះដែលអ្នកបានសន្សំ កុំដាក់វានៅក្នុងហោប៉ៅរបស់អ្នកហើយទុកវានៅទីនោះព្រោះចោរនឹងលួចវា។ ឃើញទេ? កុំ កុំធ្វើដូច្នេះ។ ប្រសិនបើអ្នកមានវា វិនិយោគវានៅក្នុងអ្វីមួយ។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកចង់ប្រាកដពីភាពជាក់លាក់នៃការវិនិយោគរបស់អ្នក។ បើអ្នកមិនធ្វើ ហេតុអ្វី កុំវិនិយោគវាទាល់តែសោះ។

51 ដូច្នេះ អាជីវកម្មពិតជាមានភាពរង្គោះរង្គើនៅយប់នេះ។ អាជីវកម្មណាមួយជាក់ស្តែង នៅក្នុងពិភពលោក គឺស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពរង្គោះរង្គើ ព្រោះពិភពលោកស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពរង្គោះរង្គើ។ អ្នកមិនអាចអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនអ្នកបានទេ…

52 "ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងសន្សំប្រាក់*យ៉ាង-ច្រើន* ដើម្បីសាងសង់ផ្ទះតូចមួយដ៏ល្អសម្រាប់ខ្ញុំនៅកន្លែងណាមួយ។″ នោះពិតជារង្គោះរង្គើណាស់ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកថា ពីព្រោះរដ្ឋាភិបាលអាចយកវាពេញមួយយប់។

53 អូ រឿងដែលធ្វើឲ្យលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យរបស់យើងពុករលួយ រហូតដល់រង្គោះរង្គើ! យើងធ្លាប់អាចដាក់ទំនុកចិត្តច្រើនលើលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យរបស់យើង។ ហើយ ដែលខ្ញុំគិតថាវាជាទម្រង់រដ្ឋាភិបាលល្អបំផុត។ ប៉ុន្តែ លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យរបស់យើង នៅតែរង្គោះរង្គើ។ ពីព្រោះយើង ប្រជាជាតិនេះ ប្រជាជនរបស់យើង

យើងមានរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ហើយរដ្ឋធម្មនុញ្ញនេះគឺ—គឺជាចុងក្រោយរបស់យើង។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងនោះ រដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់យើងគឺរង្គោះរង្គើនៅឡើយ ព្រោះវាត្រូវបានបំបែកជាច្រើនដងរួចហើយ។ អតីតលោករ៉ូសវែលបានធ្វើឱ្យមានការបំផ្លិចបំផ្លាញចេញពីវា។ ដូច្នេះ ឃើញទេ អ្នកឃើញថាវាអាចខូច។ វាមិនមានទំនុកចិត្តច្រើនទេដែលអ្នកអាចដាក់វាបាន។

54 នយោបាយ អូ ខ្ញុំអើយ រង្គោះរង្គើយ៉ាងណា! មនុស្សគ្រាន់តែឈ្លោះប្រកែកគ្នា ហើយជជែកវែកញែក អំពីនយោបាយ។ ហើយអ្នកជិតខាងនឹងធ្លាក់ចេញអំពីវា និងមនុស្សដែលធ្លាប់ជាមិត្តល្អ។ ប្រធានាធិបតីខ្លះនឹងងើបឡើង ឬនរណាម្នាក់ដើម្បីឈរឈ្មោះជាតម្រួត ឬអ្វីមួយ និងអ្នកផ្សេងទៀតនៅម្ខាងទៀតនៃរបងនយោបាយ ហើយពួកគេនឹងច្របូកច្របល់គ្នាទៅវិញទៅមករហូតដល់ពួកគេធ្លាក់ចេញពីវា នយោបាយ។ ហើយខ្ញុំមិន...សង្ឃឹមថាខ្ញុំមិនប៉ះពាល់ដល់អារម្មណ៍របស់នរណាម្នាក់ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថារឿងទាំងមូលគឺរលួយ។ ឃើញទេ? បាទ មែនហើយ។ ដូច្នេះហេតុអ្វីបានជាអ្នករអ៊ូរទាំនិងធ្លាក់ចេញនូវអ្វីដែលមិនល្អ? ហ្នឹងហើយ។ វាអាក្រក់ណាស់។

55 មានគេនិយាយមកខ្ញុំកាលពីថ្ងៃមុនថា "តើ—តើអ្នកនឹងទៅបោះឆ្នោតនេះទេ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំបានបោះឆ្នោតរួចហើយ។"

បាននិយាយថា "អូ នៅក្នុងការបោះឆ្នោតនេះ?"

56 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំបានបោះឆ្នោតឲ្យព្រះយេស៊ូវ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក។ មានមនុស្សពីរនាក់បោះឆ្នោតឲ្យខ្ញុំ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះបានបោះឆ្នោតឲ្យខ្ញុំ ហើយអារក្សបានបោះឆ្នោតប្រឆាំងនឹងខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបានបោះឆ្នោតឲ្យព្រះ ដូច្នេះខ្ញុំទទួលបានការបោះឆ្នោតរបស់ខ្ញុំត្រឹមត្រូវ។" អាស្រ័យលើកន្លែងដែលអ្នកបោះឆ្នោតរបស់អ្នក របៀបដែលអ្នកនឹងចេញមក។

57 ដូច្នេះ សូមកត់សម្គាល់ ទើបតែថ្មីៗនេះ ដើម្បីបង្ហាញអ្នកនូវចំណុចតូចមួយ ហើយបន្ទាប់មកយើងនឹងទុកវាចោល។ នៅក្នុងការបោះឆ្នោតប្រធានាធិបតីចុងក្រោយនេះ នៅពេលដែលវាត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញពិតប្រាកដនៅក្នុងទីក្រុងឈីកាហ្គោ និងកន្លែងផ្សេងៗគ្នា ថាម៉ាស៊ីនដែលពួកគេត្រូវបោះឆ្នោត ដោយនោះ ពួកគេត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយគណបក្សប្រជាធិបតេយ្យ រាល់ពេលដែល

អ្នកបោះឆ្នោតឲ្យលោក នីកសុន អ្នកត្រូវតែបោះឆ្នោតឲ្យលោក កេណ្ណឌី ក្នុងពេលតែមួយ។ ដូច្នេះ អ្នកមិនមានឱកាសទេ។ ហើយបានបង្ហាញវា!

58 ហើយអ្នកបានឮ*ម៉ូនីទ័រ*នៅយប់ផ្សេងទៀត នៅពេលដែលពួកគេដាក់—ការស្ទង់មតិនៅទូទាំងប្រទេស ពីមីស៊ីស៊ីពីខាងកើត។ លោក និកសុន បានទទួលយកការបោះឆ្នោតនេះ បួនទល់នឹងមួយ។ តើមនុស្សអាចឈ្នះដោយរបៀបណា? ប្រសិនបើវាជាលោក កេណ្ណឌី វានឹងមានវិធីដូចគ្នា។ ខ្ញុំមិនមានភាគីទាំងពីរទេ។

59 ពិធីជប់លៀងរបស់ខ្ញុំគឺនៅស្ថានសួគ៌ ហើយខ្ញុំនៅជាមួយពួកគេនៅទីនេះយប់នេះ។ យើងកំពុងអង្គុយនៅស្ថានសួគ៌ ដោយនិយាយអំពីស្តេចរបស់យើង។

60 ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមប្រាប់អ្នក រឿងទាំងនេះនៃផែនដីកំពុងរង្គោះរង្គើរ។ គ្មាន...មិនអាចគ្មានទំនុកចិត្តលើពួកគេ។ ពួកគេមិនប្រាកដទេ។ ហើយអ្វីដែលមិនប្រាកដប្រជា ខ្ញុំចង់ទុកឲ្យឆ្ងាយពីវា។ ខ្ញុំមិនចូលចិត្តរឿងអវិជ្ជមាននោះទេ។ ខ្ញុំមិនចូលចិត្តលាយឡំក្នុងផ្នែកអវិជ្ជមានទេ។ ខ្ញុំចូលចិត្តវាវិជ្ជមាន សូមនៅខាងវិជ្ជមាន។

61 ឥឡូវនេះ ជីវិតនៅផ្ទះបានក្លាយទៅជាមិនប្រាកដប្រជា។ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំបានឃើញបំណែកមួយកាលពីថ្ងៃមុន នៅក្នុងទិនានុប្បវត្តិនៅកន្លែងណាមួយថាអត្រានៃការលែងលះរបស់អាមេរិកគឺខ្ពស់ជាងប្រទេសផ្សេងទៀតនៅលើពិភពលោក។ ហើយយើងត្រូវបានគេសន្មត់ថាជាប្រជាជាតិដែលមានជំនឿ។ បាទ អាចជាជំនឿ មិនអីទេ ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាប្រភេទត្រឹមត្រូវទេ។ ឃើញទេ? ជំនឿគឺគ្រាន់តែជាការគ្របដណ្តប់។ វាពិបាកក្នុងការប្រាប់ពីអ្វីដែលយើងធ្វើគម្របរបស់យើង។ អ័ដាមបានព្យាយាមធ្វើស្លឹកល្វាខ្លះ ហើយវាមិនដំណើរការទេ។ វារង្គោះរង្គើយ៉ាងខ្លាំងនៅពេលដែលគាត់ត្រូវចេញមកជួបព្រះ។ ដូច្នេះជំនឿមិនជួបវាទាំងអស់។ ប៉ុន្តែតើអ្នកអាចគិតថាអត្រានៃការលែងលះរបស់យើងខ្ពស់ជាង—ជាងប្រទេសដទៃទៀត អត្រានៃការលែងលះរបស់យើងទេ? យើងរកឃើញអំពើអសីលធម៌នៅក្នុងការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងផ្ទះរបស់យើង។

62 វាជាការគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលក្នុងការរកឃើញថា ភាគរយដ៏អស្ចារ្យនៅលើការស្ទង់មតិនៃប្រទេស ហើយនៅក្នុង...ខ្ញុំជឿថាវាគឺនៅរដ្ឋអូហៃអូ ដែលការស្ទង់មតិមួយត្រូវបានធ្វើឡើងអំពីគ្រីស្ទាន ហើយវាជាការប្រកាសអាសន្ន

មួយភាគរយដែលមិនបានទៅព្រះវិហារ។ ហើយបន្ទាប់មកប្រហែលប៉ែតសិប ភាគរយនៃអ្នកដែលបានទៅព្រះវិហារ មិនដឹងថាហេតុអ្វីបានជាពួកគេទៅទេ។ ពួកគេមិនដឹងថាហេតុអ្វីបានជាពួកគេទៅទេ។ ពួកគេគ្រាន់តែទៅព្រះវិហារ។

"ហេតុអ្វីបានជាអ្នកទៅ?"

63 "មែនហើយ ម្ដាយបានយកយើងកាលពីយើងនៅក្មេង ហើយយើងគ្រាន់តែបន្ត។" ហើយ—ហើយបន្ទាប់មក ឥឡូវនេះភាគរយផ្សេងទៀត បាននិយាយថាពួកគេទៅសម្រាប់ អូ ដើម្បីជួបអ្នកជិតខាងហើយនិយាយមួយភ្លែត។ ឃើញទេ?

64 ហេតុអ្វី វាគួរឱ្យខ្លាច! កុំឆ្ងល់ថាជីវិតផ្ទះត្រូវបានបាត់បង់ ឃើញទេ ជីវិតផ្ទះណាដែលមិនមានស្នេហភាព។

65 ស្ត្រីណាដែលនឹងរៀបការជាមួយបុរស ហើយនាងមិនប្រាកដពីបុរសនោះ នាងគួរតែទុកគាត់ឱ្យនៅម្នាក់ឯងប្រសើរជាង។ ហើយបុរសណាដែលនឹងរៀបការជាមួយស្ត្រី ប៉ុន្តែមិនប្រាកដទេ អ្នកគួរទុកនាងឱ្យនៅម្នាក់ឯង។ អ្នកគួរតែអធិស្ឋានតាមរយៈវា រហូតដល់ព្រះផ្តល់ចម្លើយដល់អ្នក។ ហើយបន្ទាប់មកអ្វីដែលព្រះរួមគ្នាមិនអនុញ្ញាតឱ្យនរណាម្នាក់បំបែកឡើយ។ ប៉ុន្តែយើង—យើង ដំបូងយើងត្រូវអធិស្ឋានតាមរយៈនោះ។ បាទ។

66 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញថាយើងបានព្យាយាមបំប្លែងពិភពលោកដោយកម្មវិធីអប់រំ ហើយយើងពិតជាបានធ្វើឱ្យរញ៉េរញ៉ៃចេញពីវា ប្រាកដជាគ្រប់គ្រាន់ហើយ។ អ្នកមិនអាចបំប្លែងលោកិយទៅជាព្រះគ្រីស្ទតាមរយៈការអប់រំបានទេ។ ការអប់រំទាញគាត់ចេញពីព្រះ ច្រើនជាងវាទាញគាត់ទៅរកព្រះ ព្រោះគាត់ព្យាយាមគិតថាគាត់ឆ្លាតជាងនិងដឹងច្រើនជាងអ្នកដទៃ។ ដូចជាការអប់រំល្អ ព្រះគ្រីស្ទមិនដែលចាត់ក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ដើម្បីអប់រំពិភពលោកទេ។ ទ្រង់មិនដែលអប់រំពួកគេ ដើម្បីធ្វើថ្នាក់សិក្ខាសាលាទេ។ ទ្រង់មិនដែលធ្វើការអប់រំ-...អូ ពួកគេល្អណាស់។ គាត់មិនដែលប្រាប់ពួកគេឱ្យទៅសាងសង់មន្ទីរពេទ្យទេ។ នោះមិនអីទេ។

67 ប៉ុន្តែកិច្ចការរបស់ក្រុមជំនុំគឺដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អ។ "ចូរទៅកាន់ពិភពលោកទាំងមូល ហើយផ្សាយដំណឹងល្អដល់គ្រប់មនុស្សទាំងអស់។" ឃើញទេ? ប៉ុន្តែអ្វីដែលខុសគ្នាពីនោះ មានភាពរង្គោះរង្គើ ព្រោះវាចេញពីកម្មវិធីរបស់ព្រះ។

68 ជីវិតប្រជាជាតិមិនប្រាកដប្រជាទេ។ មែនហើយ ពិភពលោកមិនប្រាកដប្រជាទេ។ យើងគ្រាន់តែរស់នៅក្នុងកន្លែងដែលពិភពលោកទាំងមូលកំពុងក្រាបដោយភ័យ មើលទៅ ញ័រទាំងអស់។ គ្រប់ជាតិសាសន៍ គ្រប់គ្នា ម្នាក់ខ្លាចមួយទៀត។ ពួកគេនិយាយសន្តិភាព។

69 ពួកគេមានពេលមួយ ពួកគេបាននិយាយថា "អូ នៅពេលដែលយើងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងសង្គ្រាមលោកលើកទីមួយចេញមក ថាក្មេងប្រុសរបស់យើងទាំងអស់ត្រូវតែទៅទីនោះ ហើយនោះនឹងដោះស្រាយសង្គ្រាម។" ហេតុអ្វី ពួកគេមិនបានសូម្បីតែផ្សេងកាំភ្លើងធំដែលហុយចេញពីខ្យល់រហូតដល់ពួកគេនៅលើមួយផ្សេងទៀត។

70 បន្ទាប់មកពួកគេមានសម្ព័ន្ធប្រជាជាតិ ហើយនោះនឹងប៉ូលីសពិភពលោក ហើយវាបានធ្លាក់ចុះ។ ឥឡូវនេះពួកគេមានអង្គការសហប្រជាជាតិ ហើយវាគ្រាន់តែជារឿងដូចគ្នា។ វាត្រូវបានបញ្ចប់។ គ្មានអ្វីសោះ។

71 អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺរង្គោះរង្គើ ជីវិតជាតិ ជីវិតនយោបាយ ម៉ាស៊ីនបោះឆ្នោត។ អូ ខ្ញុំអើយ! ពួកគេគ្រាន់តែ...រឿងទាំងមូលត្រូវបានរញ្ជួយ អ្វីគ្រប់យ៉ាង។

72 ឥឡូវខ្ញុំចង់យកវាមកក្បែរផ្ទះបន្តិច។ ឃើញទេ? ជីវិតក្រុមជំនុំត្រូវបានរង្គោះរង្គើ និងមិនប្រាកដប្រជា។ ឥឡូវនេះ នោះហើយជាអ្វីដែលប៉ុលកំពុងនិយាយ។ ឃើញទេ? នោះហើយជាកន្លែងដែលគាត់មានន័យថា "បើត្រែផ្តល់សំឡេងមិនច្បាស់។" ជីវិតក្រុមជំនុំត្រូវបានរង្គោះរង្គើ។ ប្រជាជនមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ ពួកគេទៅ វង្វេងចេញពីព្រះវិហារមួយទៅព្រះវិហារមួយ ដោយព្យាយាមស្វែងរកអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ ពីសសរមួយទៅបង្គោល ព្យាយាមស្វែងរកអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ តើគោលលទ្ធិត្រឹមត្រូវនៅឯណា។ ហើយម្នាក់នឹងមកជុំវិញ ហើយពួកគេអាចពន្យល់វាបាន គ្រាន់តែស្ទើរតែដល់ចំណុចនៃគោលលទ្ធិរបស់ពួកគេ គឺត្រឹមត្រូវ។ ហើយបន្ទាប់មក រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង ពួកគេរកឃើញអំពើពុករលួយច្រើននៅក្នុងនោះ រហូតដល់ពួកគេសាកល្បងព្រះវិហារមួយទៀត ដើម្បីមើលថាតើគោលលទ្ធិរបស់ពួកគេជាអ្វីគោលលទ្ធិ។ អូ ទាំងអស់នេះ យើងរកឃើញថាយើងបានបំបែកខ្លួនយើងនៅពេលនោះ ដោយរឿងទាំងនេះ ទៅរាប់រយលំដាប់ផ្សេងគ្នានៃក្រុមជំនុំ។ ឥឡូវនេះ គ្មានអ្វីប្រឆាំងនឹងវាទេ។ នោះគ្រាន់តែថាពួកគេអាចធ្វើរឿងផ្សេងទៀត បន្ទាប់មក ដែលពួកគេធ្វើ ហើយត្រូវតែមានអ្វីដែលល្អចេញពីវា នៅកន្លែងណាមួយ។

73 ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ អ្នកមិនអាចដាក់ទំនុកចិត្តរបស់អ្នកក្នុងការនិយាយថា "ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់សមាគមមេតូឌីសនៃព្រះវិហារ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអីទេ ព្រោះខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់វា។" "ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់សមាគមបាទីស្ទ ហើយខ្ញុំមិនអីទេ។" អ្នកមិនអាចធ្វើដូច្នេះបានទេ។

74 អ្នកមិនអាចសូម្បីតែធ្វើវានៅពេលអ្នកនិយាយថាអ្នក "ជាកម្មសិទ្ធិរបស់សមាគមពេនទីកុស្តនៃព្រះវិហារ។" អ្នកមិនអាចធ្វើដូច្នេះបានទេ។ អ្នកមិនត្រូវធ្វើដូច្នេះទេ ព្រោះវាមិនមែនទេ។ យើងរកឃើញថានៅពេលដែលសមាគមពេនទីកុស្ដដំបូងរបស់យើង ក្រុមប្រឹក្សាទូទៅ ត្រូវបានរៀបចំតាមលំដាប់លំដោយ វាមិនយូរប៉ុន្មានទេរហូតដល់ពួកគេចាប់ផ្តើមបំបែកពី*ទីនោះ* ហើយបំបែកពី*ទីនេះ* និងបញ្ហានិងគោលលទ្ធិ។ ហើយឥឡូវនេះគ្រាន់តែមើលវា នៅគ្រប់ទីកន្លែង។ ឃើញទេ? វាបង្ហាញថាវាមិនប្រាកដប្រជា។ អ្នកដែលទុកចិត្តលើអង្គការតែមួយ វាជា—វាមិនប្រាកដប្រជា។

75 ឥឡូវនេះ អ្នកនឹងនិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ អ្នកកំពុងនាំយើងចេញនៅលើដៃជើងធំមួយនៅទីនេះ។ អ្នកកំពុងគូររូបភាពខ្មៅងងឹតដ៏អាក្រក់។" ហើយខ្ញុំមានបំណងធ្វើវា។ ខ្ញុំចង់ធ្វើវា។

76 ខ្ញុំបានធ្វើវាសម្រាប់គោលបំណងមួយ ដែលខ្ញុំអាចនិយាយរឿងនេះ។ តើមានអ្វីប្រាកដទេ? បាទ។ មានរឿងមួយដែលប្រាកដ។ អូ ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលមានរឿងមួយដែលអ្នកអាចដាក់ទំនុកចិត្តរបស់អ្នក ហើយត្រូវប្រាកដថាវាត្រឹមត្រូវ។ អូ នៅពេលដែលអ្វីៗផ្សេងទៀតបានបាត់បង់ *វា*នឹងឈរ។ ប្រសិនបើអ្នកនឹងអានម៉ាថាយ ២៤:៣៥ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ស្ថានសួគ៌និងផែនដីនឹងកន្លងផុតទៅ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំនឹងមិនរលាយបាត់ឡើយ។" ព្រះមានគ្រឹះដាក់លាក់មួយ។

77 មិត្តចាស់ម្នាក់បាននិយាយនៅពេលមួយថា ងងឹតនៅភាគខាងត្បូង។ គាត់បានខ្ចប់ព្រះគម្ពីរ ហើយគាត់មិនអាចអានបានទេ។ ហើយពួកគេបាននិយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកវេចខ្ចប់វាសម្រាប់ សេម?"

78 គាត់បាននិយាយថា "វាជា—វាជាព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ។" បាននិយាយថា "វាត្រូវបានសរសេរនៅលើវា។" ហើយបាននិយាយថា "ខ្ញុំជឿវា ពីស៊ីវើទៅ ស៊ីវើ ហើយ

ជឿផងដែរ″ គាត់បាននិយាយថា ‶ពីព្រោះវាមាន ‵ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ′ បានសរសេរនៅលើវា។″

79 ហើយមិត្តកំពុងនិយាយជាមួយគាត់បាននិយាយថា ‶អ្នកមិនជឿថាទាំងអស់គឺនៅក្នុងវាទេឬ?″

បាននិយាយថា ‶បាទ មែនហើយ។ ខ្ញុំប្រាកដណាស់។″

80 គាត់បាននិយាយថា ‶ឥឡូវនេះ អ្នកមានន័យថាអ្នកនឹងធ្វើអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបានចែងថាធ្វើឬ?″

គាត់បាននិយាយថា ‶បាទ លោក។″

81 បាននិយាយថា ‶ចុះបើព្រះគម្ពីរបានចែងឲ្យ សេម *លោត*កាត់ជញ្ជាំងថ្មនៅទីនោះ? តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វី?″

គាត់បាននិយាយថា ‶ខ្ញុំនឹងលោត។″

82 គាត់បាននិយាយថា ‶មែនហើយ ឥឡូវនេះ តើអ្នកនឹងឆ្លងកាត់ជញ្ជាំងថ្មដោយគ្មានរន្ធដោយរបៀបណា?″

83 គាត់បាននិយាយថា ‶ប្រសិនបើព្រះគម្ពីរបានចែងឲ្យ សេម លោត នោះនឹងមានរន្ធមួយនៅពេលដែល សេម ទៅដល់ទីនោះ។″ ដូច្នេះ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ នៅទីនោះនឹងមានរន្ធមួយ។

84 រឿងតែមួយគត់ដែលអ្នកត្រូវធ្វើគឺឈរលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយព្រះនឹងធ្វើផ្លូវសម្រាប់អ្វីដែលនៅសល់។ អូ គ្រឹះដ៏អស្ចារ្យនោះ!

85 ខ្ញុំជឿថាទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងលូកា ខ្ញុំជឿថាវាជាកន្លែងដែលចុះពីលើភ្នំ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សថា ‶តើមនុស្សនិយាយថាខ្ញុំជាកូនមនុស្សជានរណា?″

ហើយម្នាក់បាននិយាយថា ‶‵យេរេមា′ និង ‵ពួកហោរា′ ជាដើម។″

ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា ‶ប៉ុន្តែតើអ្នកនិយាយថាខ្ញុំជានរណា?″

86 នោះហើយជាពេលដែលពេត្រុសបានធ្វើសេចក្ដីថ្លែងការណ៍គួរឱ្យកត់សម្គាល់ថា ‶ទ្រង់គឺជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។″

87 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មានពរហើយស៊ីម៉ូន កូនរបស់យ៉ូណាស ដ្បិតសាច់និងឈាមមិនបានបើកសម្តែងការនេះដល់អ្នកទេ។ ប៉ុន្តែព្រះវរបិតារបស់ខ្ញុំដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌បានបើកសម្តែងការនេះដល់អ្នក។ ហើយនៅលើថ្មនេះ ខ្ញុំនឹងសង់ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ ហើយទ្វារនរកនឹងមិនឈ្នះវាទេ។"

88 តើវាជាអ្វី? នៅលើសេចក្តីពិតដែលបានបង្ហាញនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ដ្បិត "កាលដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលគឺនៅជាមួយព្រះ ហើយព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះ។ ហើយព្រះបន្ទូលបានក្លាយជាសាច់ឈាម ហើយបានរស់នៅក្នុងចំណោម។" ហើយវាត្រូវបានបង្ហាញដល់ពេត្រុសថា នោះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ អាម៉ែន។

89 នោះហើយជាមូលហេតុដែលទ្រង់អាចនិយាយថា "តើអ្នកណាអាចថ្កោលទោសខ្ញុំពីអំពើបាប? តើអ្នកណាអាចចោទប្រកាន់ខ្ញុំបាន? អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលព្រះបន្ទូលបានសរសេរពីខ្ញុំ ខ្ញុំបានអនុវត្តវា។" ព្រះជាម្ចាស់បានបញ្ជាក់វាថា ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ អូ នោះហើយ។ ព្រះបានបើកសម្តែង ព្រះបន្ទូលមានបន្ទូលដូច្នេះ ហើយបន្ទាប់មកព្រះធ្វើឱ្យវាក្លាយជាការពិត នាំវាមក បង្ហាញវា។

90 ប៉ុន្មានឆ្នាំមុន នៅពេលដែលពួកគេនិយាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំថា "មិនមានរឿងដូចជាពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ នោះគ្រាន់តែជាអារម្មណ៍ដែលមនុស្សបានធ្វើការដោយខ្លួនឯង" ប៉ុន្តែអស់អ្នកដែលបានទទួលវា ដឹងថានោះជាការពិត។ ពួកគេបានដឹងថាព្រះមានពិត។ ហើយវាត្រូវបានបញ្ជាក់ រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ចលនាពេនទីកុស្តរបស់ព្រះនៅទូទាំងប្រជាជាតិនានា បាននាំចូលទៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទច្រើនជាងអ្វីផ្សេងទៀតដែលពួកគេមាន។

91 *អ្នកទស្សនាថ្ងៃអាទិត្យរបស់យើង* មិនយូរប៉ុន្មានទេ កាសែតកាតូលិក បាននិយាយថា ខ្ញុំជឿថាវាជាឆ្នាំមុន ឬឆ្នាំមុន មួយ ថា "ព្រះវិហារកាតូលិកបានចុះឈ្មោះអ្នកប្រែចិត្តជឿកន្លះលាននាក់ប៉ុណ្ណោះ។ កន្លែងណា ពេនទីកុស្តបានចុះឈ្មោះមួយលានប្រាំសែន។" អាម៉ែន។

92 តើវាជាអ្វី? វាជារឿងរីកចម្រើន ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានរីករាលដាលទៅក្រៅប្រទេស។ តើយើងគួរដឹងគុណយ៉ាងណា! វាមានច្រើនណាស់ រហូតមកដល់ពេលនេះ គ្រីស្ទសាសនា ព្រីសប៊ីធើរៀន លូធើរៀន និងទាំងអស់កំពុងមកដើម្បីទទួលបានវាខ្លះ។ អ្នកកត់សម្គាល់នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំរបស់ពាណិជ្ជករ អ្នកឮពួកគេ

និយាយអំពីរឿងផ្សេងៗគ្នាៈ គ្រីស្តសាសនា លូធើរៀន ព្រីសប៊ីធើរៀន។ ហេតុអ្វីអ្នកកម្រពុំពីពួកពេនទីកុស្តធ្វើអ្វីទៀត។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ វាជាអ្វីផ្សេងទៀត។ ព្រោះហេតុអ្វី? ពួកគេបានឃើញភាពទន់ខ្សោយនៃគោលលទ្ធិរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេបានត្រឡប់ទៅរកព្រះបន្ទូលវិញ។ នៅទីនោះអ្នករកឃើញគ្រឹះ អ្វីមួយដែលមិនអាចផ្លាស់ទីបាន។

93 ស្វែងរកនៅទីនោះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរស់នៅក្នុងជីវិតរបស់ទ្រង់នៅក្នុងមនុស្ស បង្ហាញអង្គទ្រង់ដល់ពិភពលោក។ ហើយវាធ្វើឱ្យមនុស្សស្រេកឃ្លានចំពោះទ្រង់ៈ មិនអាចរង្គោះរង្គើ មិនអាចប្រកែកបាន ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានបើកសម្តែង និងបង្ហាញអង្គទ្រង់ ព្រះបន្ទូលខ្លួនវាត្រូវបានរស់នៅតាមរយៈជីវិតមនុស្ស។ ពិតជាអស្ចារ្យមែន! មិនមានអ្វីមិនប្រាកដប្រជាអំពីរឿងនោះទេ។ អ្នកអាចមើលឃើញកន្លែងដែលព្រះបានសន្យា ហើយនៅទីនេះវាត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញ។ រាប់រយឆ្នាំមុន ហោរាបាននិយាយអំពីវា ហើយនៅទីនេះយើងឃើញវាកើតឡើង។

94 ទាំងអស់តាមរយៈការរិះគន់ ទាំងអស់តាមរយៈភាពខុសគ្នា ទាំងអស់តាមរយៈគោលលទ្ធិ របៀបដែលពួកគេបានព្យាយាមដើម្បីកម្ចាត់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ! របៀបដែលពួកគេបានព្យាយាមជំនួសការអប់រំ។ ពួកគេបានព្យាយាមជំនួសបង្កើតនិកាយ។ ពួកគេច្រឡំខ្លួនឯង។ ហើយចេញពីវាទាំងអស់ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនៅតែឈរភ្លឺនិងថាំងដូចនាងធ្លាប់ធ្វើ។ តើវាជាអ្វី? វាជារឿងដែលប្រាកដ។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ទាំងផ្ទៃមេឃនិងផែនដីនឹងរលាយបាត់ទៅ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំនឹងមិនរលាយបាត់ឡើយ។" បន្ទាប់មក នោះគឺជាអ្វីដែលប្រាកដ។ បើអ្នកចង់បោះយុថ្កាខ្លួនឯង ចូរបោះព្រះបន្ទូលនោះនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក។

95 ដាវីឌបាននិយាយថាគាត់បានលាក់វានៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ ថាគាត់នឹងមិនធ្វើបាបទេ។ ទ្រង់បានសរសេរច្បាប់របស់ទ្រង់នៅលើបង្គោលគ្រែ ហើយចងវានៅក្នុងដៃរបស់គាត់និងគ្រប់ទីកន្លែង ដាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ជានិច្ចនៅចំពោះមុខគាត់។ នោះជាវិធី។ រក្សាគំនិតរបស់អ្នកជានិច្ច...

96 ព្រះបានប្រាប់យ៉ូស្វេថា "កុំងាកទៅស្តាំឬទៅឆ្វេង ពីវា។ នោះឯងនឹងធ្វើឲ្យផ្លូវឯងបានចំរើនឡើង។ នោះអ្នកនឹងទទួលបានជោគជ័យល្អ។"

97 ហើយនៅពេលដែលក្រុមជំនុំទាំងអស់រួបរួមខ្លួនវាជាមួយគ្នាឆ្ងាយពីគោលលទ្ធិរបស់ខ្លួន និងតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ បន្ទាប់មកក្រុមជំនុំនឹងទទួលបាន

ជោគជ័យល្អ។ នោះជារឿងដែលនឹងបញ្ឈប់លទ្ធិកុម្មុយនិស្ត។

98 តើអ្វីបង្កើតឱ្យមានកុម្មុយនិស្ត...? រឿងមួយ អ្នកគិតថា "កុម្មុយនិស្ត" នៅពេលដែលពួកគេផ្សព្វផ្សាយការឃោសនារបស់ពួកគេ ហើយរីកចម្រើនយ៉ាងឆាប់រហ័សរាប់លាននាក់ ហើយមនុស្សភ័យខ្លាចអំពីវាៈ លទ្ធិកុម្មុយនិស្តនឹងរសាត់ទៅ ហើយស្លាប់។ វាត្រូវតែ។ កុម្មុយនិស្ត ពួកគេអាចធ្វើ*បែបនេះ*។ ពួកគេប្រហែលជាធ្វើ*ដូច្នោះ*។ ខ្ញុំជឿថាព្រះនឹងប្រើវា ប៉ុន្តែវាត្រឹមត្រូវ ដូចជាទ្រង់បានធ្វើនេប៊ូក្នេសា។ គាត់នឹងសម្រុកចេញ—នេះ—នេះ...ស្រងែទាំងអស់ចេញ ជាមួយកុម្មុយនិស្ត។ ប៉ុន្តែ នោះ...ទេ ច្រើនណាស់សម្រាប់រឿងនោះ។ ប៉ុន្តែ មើល។ ប៉ុន្តែរឿង កុម្មុយនិស្តនឹងមានទីបញ្ចប់។ លទ្ធិកុម្មុយនិស្តនឹងមកដល់ទីបញ្ចប់។

99 ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្មានទីបញ្ចប់ទេ ពីព្រោះវាគ្មានការចាប់ផ្ដើមទេ។ អាម៉ែន។ វាគឺអស់កល្បជានិច្ចជាមួយព្រះ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកត្រូវបានបោះយុថ្កា ហើយព្រះបន្ទូលត្រូវបានបោះយុថ្កានៅក្នុងអ្នក នោះអ្នកគឺអស់កល្បជានិច្ចជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល។ អាម៉ែន។

100 វាត្រូវតែមកដល់ទីបញ្ចប់របស់វា។ រឿងទាំងអស់នោះកំពុងញ័រ។ មិនថាពួកគេសង់សសរធំប៉ុណ្ណាទេ វាត្រូវតែដួលរលំ។ អ្វីៗទាំងអស់ដែលមិនមែនជារបស់ប្រឆាំងនឹងព្រះបន្ទូលនោះ ឬផ្ទុយនឹងវា នឹងត្រូវផ្លាស់ទី។ វានឹងត្រូវផ្ដល់កន្លែងពីព្រោះព្រះបន្ទូលនឹងមកដោយជ័យជំនះ។ គ្មានអ្វីអាចបញ្ឈប់វាបានឡើយ។ ព្រះបានមានបន្ទូលដូច្នេះ។

101 នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលវា ផ្ទៃមេឃនិងផែនដីនឹងកន្លងផុតទៅ ប៉ុន្តែវានឹងមិនរលាយបាត់ឡើយ។ លាក់ព្រះបន្ទូលនោះនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក របៀបយកព្រះបន្ទូលនោះ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យវារីកចម្រើន។ រក្សាវានៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នកជានិច្ច ព្រោះវានឹងមិនបរាជ័យឡើយ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនឹងមិនដែលបរាជ័យឡើយ ពីព្រោះទ្រង់មានបន្ទូលថាវានឹងមិនដូច្នោះទេ។ ដូច្នេះយើងចង់រក្សាវានៅលើនោះ។

102 ឥឡូវនេះ ប៉ុលបាននិយាយថា នៅក្នុងបទគម្ពីរ ដូចជាការបណ្ដុះបណ្ដាលទាហាន ទាហានម្នាក់ឱ្យមានសំឡេង។ ឥឡូវនេះ ទាហានម្នាក់ត្រូវតែរៀនស្ដាប់សំឡេងរបស់គាត់...នៃសម្លេងឬត្រែ។ ទ្រង់មិនដឹងថាតើត្រែនឹងបន្លឺសម្លេង ថាតើត្រូវ—ទៅមុខឬតើត្រូវដកថយទេ។ បើគាត់មិនដឹងពីភាពខុសគ្នា តើអ្នកនឹងមាន

កងទ័ពចម្រុះប្រភេទណា? ខ្មាំងសត្រូវប្រាកដជាឈ្នះលើទាហានមួយក្រុមដែលមិនបានហ្វឹកហ្វឺនល្អជាងនោះ។ អាម៉ែន។

103 នោះហើយជាបញ្ហាជាមួយក្រុមជំនុំរបស់យើងសព្វថ្ងៃនេះ។ យើងត្រូវបានបណ្ដុះបណ្ដាលពួកគេនៅលើគោលលទ្ធិ ខុសគ្នាពីមួយទៅមួយ។

104 យើងត្រូវតែប្រួបរួមគ្នា។ យើងត្រូវស្គាល់ត្រែ។ "តើមួយណាជាត្រែ?" ពួកគេនិយាយ។ ត្រែដំណឹងល្អ នោះហើយជាវា។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់គឺជាត្រែ។ កុំលាយអ្វីជាមួយវា។

105 កុំឲ្យនរណាម្នាក់លេងពិណបារាំង ហើយម្នាក់ទៀតផ្លុំ។ គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ វានាំមកនូវភាពច្របូកច្របល់។

106 ហើយប៉ុលកំពុងនិយាយអំពីការបណ្ដុះបណ្ដាលបុរសម្នាក់ឱ្យមានសម្លេង។ ហើយដូចជាសំឡេងនោះ គាត់ដឹងច្បាស់ថាត្រូវធ្វើអ្វី ព្រោះអ្នកផ្លុំត្រែបានទទួលបញ្ជា និងពីប្រធានក្រុម។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បន្លឺសំឡេងត្រែនេះ កងទ័ពដឹងយ៉ាងច្បាស់ពីកន្លែងដែលត្រូវ—ដើម្បីឈានទៅមុខ និងកន្លែងដែលត្រូវដក ហើយថាតើត្រូវបត់ស្ដាំឬឆ្វេង ឬអ្វីដែលត្រូវធ្វើ ដោយសំឡេងត្រែ។

107 ឥឡូវនេះ កងទ័ព សង្គ្រាម វាតែងតែមានសង្គ្រាម។ យើងមិនដែលចូលរួមក្រុមជំនុំ ឬចូលមកក្នុងក្រុមជំនុំ ដើម្បីមកពិសារអាហារទេ។ យើងត្រូវតែដឹងថាយើងកំពុងមកដល់សមរភូមិ។

108 ខ្ញុំមិនដែលមករកមនុស្សឱ្យខ្ញុំនៅខាងក្រោយហើយនិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ អ្នកគឺជាមនុស្សអស្ចារ្យ។" អត់ទេ បាទ។ ខ្ញុំមកទីនោះដោយមានខែលការពារ។ ខ្ញុំមិនត្រូវការខែលសម្រាប់រឿងនោះទេ។ ខ្ញុំមកជាមួយម្ជុកសុវត្ថិភាពនិងគ្រឿងសឹក។ ខ្ញុំមកប្រយុទ្ធ ប្រយុទ្ធគ្រប់អ៊ីញនៃដី។

109 ព្រះបានប្រាប់យ៉ូស្វេថា "គ្រប់ទីកន្លែងនៃបាតជើងរបស់អ្នកជាន់ខ្ញុំនឹងផ្ដល់ឱ្យអ្នក។" ដូច្នេះ ជើងមានន័យថាការកាន់កាប់។

110 ហើយនៅពេលដែលក្រុមជំនុំទៅដល់កន្លែងមួយ វាសម្របតាមគោលលទ្ធិ ហើយសម្របតាមព្រះបន្ទូល និងការសម្របសម្រួលជាមួយលោកិយ ខ្ញុំមានន័យថា បន្ទាប់មកវាបាត់បង់ដី។ វាកំពុងយកមកវិញ។

111 អ្វីដែលយើងត្រូវការនៅយប់នេះគឺទាហានដើម្បីកាន់កាប់រាល់ការសន្យាដ៏ទេវភាពនៃព្រះគម្ពីរនេះ ដែលព្រះបានសន្យាចំពោះក្រុមជំនុំ គ្រឿងសឹកទាំងមូលរបស់ព្រះ ហើយឈរ។ វាជាអ្វីដែលយើងត្រូវការ ទាហាន មិនទទួលបានឯកសណ្ឋានសម្រាប់ក្បួនដង្ហែរសម្លៀកបំពាក់ វាតែងតែខុសគ្នា។ នៅពេលដែលបុរសម្នាក់...

112 ប្រជាជាតិណាមួយយើងមានអ្នកស៊ើបការណ៍តាមរយៈគ្រប់ជាតិសាសន៍។ យើងមានអ្នកស៊ើបការណ៍អាល្លឺម៉ង់នៅទីនេះ។ យើងមានអ្នកស៊ើបការណ៍អង់គ្លេសនៅទីនេះ។ យើងមាន—យើងបានទទួលអ្នកស៊ើបការណ៍នៅក្នុងប្រទេសអង់គ្លេស។ តើពួកគេកំពុងព្យាយាមធ្វើអ្វី? ពួកគេកំពុងព្យាយាមស្វែងរកសម្ភារៈប្រភេទណា គ្រាប់បែកប្រភេទណា មួយទៀតមាន។ អេហ្សប៊ីអាយគឺនៅជិតគ្រប់ជាតិសាសន៍។ ពួកគេកំពុងមើល ដើម្បីមើល។ នោះហើយជារបៀបដែលពួកគេរស់។ ពួកគេមើលហើយមើលថាតើគ្រាប់បែកប្រភេទណាដែលមួយទៀតទទួលបាន។ បន្ទាប់មកពួកគេមក ហើយធ្វើឱ្យវាកាន់តែប្រសើរឡើងបន្តិច ឬធ្វើអ្វីមួយដើម្បីប្រឆាំងនឹងវា។ ពួកគេមិនទុកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក ក្នុងប្រជាជាតិនានា ពីព្រោះវាបង្ហាញថាប្រជាជាតិកំពុងរង្គោះរង្គើរ។ ហេតុអ្វី អង់គ្លេសនឹងបំផ្ទុះយើង ក្នុងរយៈពេលមួយម៉ោង បើយើងឆ្លងកាត់ផ្លូវរបស់ពួកគេ ឬយើងនឹងបំផ្ទុះពួកគេ។ គ្រាន់តែយកនរណាម្នាក់ឡើងជាប្រធានរឿងនៅទីនោះ ដើម្បីផឹកតិចតួចឬពីរ ច្រើនពេក ឬធ្លាក់ចេញជាមួយអ្វីមួយ ហើយបន្ទាប់មកវាទៅឆ្ងាយ។

113 នៅទីនេះមិនយូរប៉ុន្មានទេ ពួកគេនិយាយថា ទំនិញតូចមួយ "ផលិតនៅប្រទេសជប៉ុន" កំឡុងសង្គ្រាម។ ពួកគេនឹងទះវានៅលើតដ្ឋ ហើយដើរជុំវិញស្នេហាជាតិ។ ហើយឥឡូវនេះអ្នកនឹងបង់ថ្លៃធំជាងសម្រាប់វាជាងអ្វីដែលអ្នកទិញនៅក្នុងប្រទេស។ តើមានអ្វីកើតឡើង? តើបានសងជីវិតរបស់ក្មេងប្រុសទាំងនោះដែលបានស្លាប់នៅទីនោះទេ? ប្រាកដណាស់មិនមែនទេ។

114 តើវាជាអ្វី? ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកតស៊ូក្នុងរឿងសម្ភារៈប៉ុណ្ណាទេ អ្នកនឹងទៅ វាគ្មានន័យអ្វីទេ។ វានឹងរង្គោះរង្គើរ។ ប៉ុន្តែមានការប្រយុទ្ធមួយដែលអ្នកអាចចូលទៅក្នុងនិងទទួលបានដីដែលមិនអាចដកចេញពីអ្នក។ នោះជាសំឡេងដំណឹងល្អនៃត្រែនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយមានអំណោយទាននិងការសន្យាដែលទ្រង់ប្រទានដល់ក្រុមជំនុំ។ ប្រាកដណាស់។ ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញ—យើងរកឃើញ ផ្តល់សំឡេងត្រែនេះ។

115 ឥឡូវនេះគ្រប់ជាតិសាសន៍ព្យាយាមបំពាក់កូនប្រុសរបស់ពួកគេជាមួយនឹងការការពារដ៏ល្អបំផុតដែលពួកគេអាចមាន។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថា ពេលខ្លះគ្រឿងសឹកទាំងនេះមិនងាយស្រួលក្នុងការខ្ចប់ទេ។

116 ខ្ញុំមានបងប្រុសម្នាក់ "រ៉ូគី" ពួកគេបានហៅគាត់ ចេញទៅទីនេះ ហើយកងទ័ពផ្ដល់ឱ្យគាត់នូវកញ្ចប់កៅសិបផោននៅលើខ្នងរបស់គាត់។ ហើយវាជិតដល់កម្រិតដែលគាត់មានទម្ងន់។ ពួកគេបានឲ្យប៉ែលមួយទៅគាត់ ដើម្បីជីករណ្ដៅជាមួយកាំភ្លើងមួយ និងគ្រាប់បែកដៃមួយក្រុមទាំងមូល។ ហើយ អូ ខ្ញុំមិនដែលឃើញកញ្ចប់បែបនេះទេ! ក្មេងតូចដ៏កំសត់ម្នាក់នេះមិនអាចកម្រើកបាន។ ហើយពួកគេបាននាំគាត់ទៅតាមផ្លូវសម្រាប់ដើរចម្ងាយប្រាំម៉ាយល៍។ វាចូលចិត្តសម្លាប់គាត់។ គាត់បាននិយាយថា "តើនេះសមហេតុសមផលសម្រាប់អ្វី? តើខ្ញុំត្រូវការអ្វីជាមួយម្ជុកចាស់ដ៏ធំនេះ?" ឥឡូវនេះ មើល។ កងទ័ពដឹងថាគាត់នឹងត្រូវការវានៅពេលណាមួយ។ "តើខ្ញុំចង់បានអ្វីជាមួយប៉ែល នៅទីនេះនៅលើផ្លូវធំ ដើរ?" ប្រើវាប្រសើរជាង។ អ្នកប្រហែលជាត្រូវការវា។

117 រដ្ឋាភិបាលនឹងមិនចេញអ្វីទេលុះត្រាតែអ្នកដឹង...ពួកគេដឹងថាអ្នកនឹងត្រូវប្រើវា។ អ្នកត្រូវតែហ្វឹកហាត់សម្រាប់ការនោះ។ ពួកគេរកឃើញអ្វីដែលល្អបំផុតដែលពួកគេអាចរកបាន ដើម្បីការពារអ្នក ព្រោះពួកគេចាប់អារម្មណ៍ប្រទេសជាតិ។ ពួកគេចាប់អារម្មណ៍នឹងអ្នកដែលត្រូវបានពង្រឹងល្អបំផុតតាមដែលអ្នកអាចធ្វើបានឆ្ងាយពីគ្រាប់កាំភ្លើង។ នោះតែងតែជាបែបនោះ។

118 វាបានចាប់ផ្ដើមនៅក្នុងសួនច្បារអេដែន។ ហើយព្រះបង្ហឹកក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់។ ហើយ...

119 អ្នកដឹងទេ យើងតែងតែត្រូវកែលម្អ។ ឥឡូវនេះ យន្ដហោះចាស់ដែលយើងធ្លាប់ប្រើនៅក្នុងសង្គ្រាមលោកលើកទីមួយ សង្គ្រាមលោកលើកទីពីរ ហេតុអ្វីអ្នកគោះតូចៗនៅលើអាកាសបានចេញទាំងស្រុង នៅពេលដែលពួកគេដាក់យន្ដហោះដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះដែលពួកគេមាន។ ហេតុអ្វី ពួកគេគ្មានអ្វីសោះ។ ហើយឥឡូវនេះ មួយដែលពួកគេទើបតែប្រើនៅក្នុងសង្គ្រាមចុងក្រោយនេះ ឥឡូវនេះពួកគេលែងប្រើហើយ។ ពួកគេមិនត្រូវការវាទៀតទេ។ ពួកគេមានយន្ដហោះ។ ហើយ ឃើញទេ អ្នកតែងតែព្យាយាមកែលម្អ ដើម្បីកែលម្អរឿងសម្រាប់ការពារ។

120 ប៉ុន្តែអ្នកដឹងទេ? ព្រះមិនចាំបាច់កែលម្អទេ។ ព្រះបានប្រទានដល់កូនចៅ

របស់ទ្រង់ ទាហានរបស់ទ្រង់ ជារបស់ល្អបំផុតដែលអាចត្រូវបានផ្តល់ឱ្យពួកគេ។ នៅពេលដែលទ្រង់ប្រទានឱ្យពួកគេ តើទ្រង់បានប្រទានអ្វីដល់ពួកគេ? ទ្រង់ប្រទានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់នៅសួនច្បារអេដែន ហើយមនុស្សត្រូវពង្រឹងខ្លួនឯងនៅពីក្រោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយគ្មានអារក្សណាអាចចាប់គាត់បានឡើយ។ ស្នាក់នៅក្នុងព្រះបន្ទូល។

121 ឥឡូវនេះ ចារកម្មសត្រូវ សាតាំងបានព្យាយាមស្វែងរកអ្វីដែលវាអាចធ្វើបានដើម្បីបំបែកវា។ ដូច្នេះគាត់—គាត់ដឹងថាគាត់មិនអាចចេញមកហើយប្រមាថនាងដូច្នេះរឿងតែមួយគត់ដែលគាត់អាចធ្វើបានគឺធ្វើឱ្យនាងមានហេតុផល។ ហើយនោះជាអ្វីដែលព្រះប្រើសព្វថ្ងៃនេះ ដើម្បីពង្រឹងក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហើយសាតាំងមកជុំវិញដោយអំណាចវែកញែក។ សាតាំងបានដឹងថានោះជាចន្លោះប្រហោង។ នោះគឺជាកន្លែងដែលមនុស្សនឹងបំបែកបានស្រួលបំផុត គឺនៅការវែកញែក។

122 អ្នកនិយាយថា "ឥឡូវនេះ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំគ្រាន់តែវែកញែកជាមួយអ្នក។ ឥឡូវនេះតើវាចាំបាច់ទេ?"

123 ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលថាវាចាំបាច់ វាចាំបាច់ មិនថាយើងត្រូវតែយំ និង ប៊ូហូ ហើយធ្វើទាំង*អស់នេះ*។ ប្រសិនបើព្រះមានបន្ទូលថា ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺចាំបាច់ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាវាធ្ងន់ប៉ុណ្ណាទេ ហើយលោកិយនេះអ្នកត្រូវលះបង់ប៉ុណ្ណាទេ អ្នកនឹងត្រូវប្រើវា នៅថ្ងៃណាមួយ ដើម្បីនៅរស់។ វិធីតែមួយគត់នៃការរស់រានមានជីវិត។

124 "ឥឡូវនេះ តើយើងគួរអនុវត្តការព្យាបាលដ៏ទេវភាព នៅពេលដែលយើងមានវេជ្ជបណ្ឌិតល្អបំផុតនៅក្នុងពិភពលោក?"

125 ព្រះបានប្រទានឱ្យអ្នកនូវការព្យាបាលដ៏ទេវភាព ព្រោះទ្រង់ដឹងថាអ្នកត្រូវប្រើវា។ ទ្រង់បានប្រទានអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណដល់អ្នក។

126 ហើយនៅពេលដែលសាតាំងបាននៅជុំវិញអេវ៉ា វាចាប់ផ្តើមវែកញែកជាមួយនាង។ ឥឡូវនេះ "ប្រាកដណាស់ ប្រាកដណាស់ ព្រះនឹងមិនធ្វើ*ដូច្នេះ*ទេ។"

127 មនុស្សនិយាយនៅថ្ងៃនេះថា "មិនមានរឿងដូចនរកទេ។" ពួកគេជាច្រើនប្រាប់អ្នក។ ឃើញទេ? "អូ ប្រាកដណាស់ព្រះនឹងមិនដុតកូនរបស់ទ្រង់ទេ។"

128 ប្រាកដណាស់ ទ្រង់មិនដុតកូនចៅរបស់ទ្រង់ទេ។ ប៉ុន្តែអារក្សនឹង របស់គាត់។ តើអ្នកជាកូនអ្នកណា? នោះជារឿងបន្ទាប់។ ឋាននរកត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់អារក្សនិងកូនៗរបស់វា មិនមែនជាកូនរបស់ព្រះទេ។ គ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេទៅទីនោះទេ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ វាអាស្រ័យលើអ្នកជាកូននរណា។

129 ឥឡូវនេះ ព្រះបានប្រទានព្រះបន្ទូលរបស់អេវ៉ានិងអ័ដាម ហើយទ្រង់មិនដែលផ្លាស់ប្តូរវាទេ។ ទ្រង់តែងតែមាន...គ្រីស្ទាន ឬអ្នកជឿ ការការពាររបស់គាត់គឺជាព្រះបន្ទូល។

130 ស្ថានសួគ៌និងផែនដីនឹងកន្លងផុតទៅ។ គោលលទ្ធិនីមួយៗនឹងកន្លងផុតទៅ។ និកាយនីមួយៗនឹងបរាជ័យ។ ប្រជាជាតិនីមួយៗនឹងលិច។ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនឹងឈរជារៀងរហូត។ នឹងមានពេលមួយដែលផ្កាយព្រឹកនឹងមិនភ្លឺទៀតទេ។ នឹងមានពេលមួយដែលព្រះអាទិត្យមិនភ្លឺ ហើយព្រះច័ន្ទនឹងមិនភ្លឺ ហើយពិភពលោកនឹងមិនវិលក្នុងគន្លងរបស់វាទេ។

131 ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនឹងនៅដដែលជារៀងរហូត។ បាទ។ នោះជាអ្វីមួយដែលមិនអាចផ្លាស់ទីបាន អ្វីមួយដែលអ្នកអាចពឹងផ្អែកលើ។ វាប្រាកដណាស់។ ព្រះមានបន្ទូលអ្វីក៏ដោយ វាប្រាកដណាស់ថានឹងកើតឡើង។

132 ប្រសិនបើទ្រង់មានបន្ទូលថា នៅក្នុងសួនច្បារអេដែន សម្រាប់ព្រះប្រោសលោះ ទ្រង់នឹងបញ្ជូនព្រះមេស្ស៊ីមក វាប្រាកដជានឹងមក។ ទោះបីជាបួនពាន់ឆ្នាំពួកគេបានរង់ចាំ ប៉ុន្តែទ្រង់បានទៅដល់ទីនោះ។ គាត់ត្រូវតែមកពីព្រោះវាជាព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ព្រះ។

133 ព្រះបានសន្យាថានឹងបញ្ជូនទ្រង់មកវិញម្តងទៀត។ គាត់នឹងនៅទីនេះ។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាមានមនុស្សមិនស្មោះត្រង់និងអ្នកសង្ស័យប៉ុន្មាននាក់ទេ អ្វីក៏ដោយដែលពួកគេធ្វើ តើកុម្មុយនិស្តរីករាលដាលប៉ុណ្ណា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងយាងមក ហើយនឹងទទួលក្រុមជំនុំដែលលាងដោយឈាម ហើយនឹងយកវាឡើងលើមេឃទៅស្ថានសួគ៌។ ហេតុអ្វី? វាប្រាកដណាស់។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានមានបន្ទូលដូច្នេះ។

134 "ប្រសិនបើអ្នកអាចជឿ អ្វីៗទាំងអស់គឺអាចទៅរួច។" នោះជាការពិត។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ ហើយវាមិនអាចផ្លាស់ទីបាន មិនអាចរង្គោះរង្គើបានទេ។ ព្រះ

ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែនៅជាមួយវា (ឥឡូវនេះ...) ហើយមាន ជំនឿលើវា ចូរជឿចុះ។

135 វាមិនមែនជាសំឡេងមិនប្រាកដប្រជាទេ។ ព្រះមិនអាចផ្ដល់សំឡេងមិនច្បាស់លាស់បានទេ។ ជំនឿអាចផ្ដល់នូវសំឡេងមិនច្បាស់លាស់។ និកាយអាចអធិប្បាយសំឡេងមិនច្បាស់លាស់។ ប៉ុន្តែព្រះមិនអាចបញ្ចេញសំឡេងមិនច្បាស់លាស់បានទេ។ ហើយព្រះបន្ទូលនេះគឺជាព្រះ។ ហើយវាមិនមែនជាភាពមិនប្រាកដប្រជាអំពីវាទេ។ វាប្រាកដគ្រប់ពាក្យ។

136 ឥឡូវនេះ ក្រុមជំនុំដ៏អស្ចារ្យត្រូវបានបំពាក់ដោយព្រះបន្ទូល។ ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងមក តើទ្រង់បានប្រើគ្រឿងសឹកដូចគ្នាទេ? គាត់ពិតជាបានធ្វើ។

137 នៅពេលដែលសាតាំងមករកទ្រង់ ដោយអស់ពីកម្លាំងរបស់វា ហើយគាត់បាននិយាយថា "បើអ្នកជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ចូរធ្វើ*អ្វីមួយ អ្វីមួយ*ឲ្យប្រាកដ។"

138 គាត់បាននិយាយថា "វាត្រូវបានសរសេរ..." ត្រលប់ទៅព្រះបន្ទូលវិញ។ សាតាំងបានសាកល្បងទ្រង់ខ្ពស់ជាងបន្តិច។ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវ ត្រឡប់មកវិញជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល "វាត្រូវបានសរសេរ..."

139 នៅទីនោះ ទ្រង់គង់នៅលើព្រះបន្ទូលនោះ បង្ហាញដល់យើងជាឧទាហរណ៍។ ដូចដែលទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងកូរិនថូសទី១ ដំបូង...យ៉ូហាន ១៤:១៣ "ខ្ញុំបានផ្តល់ឧទាហរណ៍ដល់អ្នក។" ហើយនោះគឺជាឧទាហរណ៍មួយ ដែលយើងគួរសង្កត់ធ្ងន់ យើងគួរតែដាក់ការទុកចិត្តរបស់យើងយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះទៅលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ សូមឱ្យអ្វីៗផ្សេងទៀតជាការកុហក។ [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។]

140 នោះជារឿងមួយដែលប្រាកដ។ ព្រះបានសន្យា។ ព្រះនឹងរក្សាការសន្យា។ ពួកគេនិយាយថា "តើរឿង*នេះ*អាចកើតឡើងដោយរបៀបណា? តើទ្រង់អាចប្រមូលមនុស្សមួយក្រុមដោយព្រះគុណលើកឡើង ដើម្បីឡើងទៅបានដោយរបៀបណា?" ខ្ញុំមិនដឹងថាទ្រង់នឹងធ្វើវាដោយរបៀបណាទេ។ វាមិនមែនជារឿងរបស់ខ្ញុំទេក្នុងការសួរពីរបៀបដែលទ្រង់ធ្វើវា។ វាជាកិច្ចការរបស់ខ្ញុំគ្រាន់តែត្រៀមខ្លួនសម្រាប់វា។ ទ្រង់បានសន្យា។ វានឹងកើតឡើង។ បានពង្រឹងក្រុមជំនុំ

របស់ទ្រង់ដោយព្រះបន្ទូល។

141 ហើយរឿងដំបូងគឺហេតុផល។ ឥឡូវនេះពួកគេនិយាយថា "តើវាមិនសមហេតុផលទេឥឡូវនេះ បើខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំ*នេះ* តើវាមិនល្អដូចក្រុមជំនុំ*នោះ*ទេឬ?"

142 មានព្រះវិហារតែមួយដែលអ្នកអាចជាកម្មសិទ្ធិ។ អ្នកនឹងមិនចូលរួមជាមួយវាទេ។ អ្នកអាចចូលរួមជាមួយផ្ទះសំណាក់ ផ្ទះសំណាក់មេតូឌីស និងផ្ទះសំណាក់ប្រេសប៊ីធើរៀន និងផ្ទះសំណាក់បាទីស្ទ និងផ្ទះសំណាក់ពេនទីកុស្ត។ ប៉ុន្តែអ្នកបានកើតនៅក្នុងក្រុមជំនុំនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដូច្នេះមានក្រុមជំនុំ។

143 ទាំងនោះគឺជាផ្ទះសំណាក់ កន្លែងដែលមនុស្សមកជុំគ្នា ដូចជាក្អែកនៅលើអវយវៈ*នេះ* និងសត្វព្រាបនៅលើអវយវៈ*នេះ* និង—ជាដើម។ នោះគឺជាការប្រកបរបស់អ្នកដែលអ្នកមានជាមួយគ្នា នៅពេលដែលអ្នកកំពុងចែករំលែករបបអាហារដូចគ្នា។

144 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាមកដល់ក្រុមជំនុំនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ មានផ្លូវតែមួយគត់។ នោះជាកំណើត។ កំណើត!

145 វាដូចជាមនុស្សម្នាក់ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយជាច្រើនដង ដូចជាសត្វស្លាបខ្មៅនៅលើអវយវៈ ព្យាយាមដាក់រោមក្ងោកនៅក្នុងស្លាបរបស់វា ហើយនិយាយថា "អ្នកឃើញទេ ខ្ញុំជាក្ងោកដែលដើរ។" ឃើញទេ? ទ្រង់បានដាក់រោមពួកគេនៅក្នុងខ្លួនគាត់ផ្ទាល់។ ប្រសិនបើគាត់ជាក្ងោកពិតប្រាកដ ធម្មជាតិរបស់គាត់នឹងបង្កើតរោមបែបនោះ។

146 ប្រសិនបើក្រុមជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់គឺជាក្រុមជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ នោះវានឹងចេញជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។ អ្នកមិនចាំបាច់បន្ថែមរោមក្ងោកនៅកន្លែងណាទេ។ ហើយគ្រប់រោមនៅទីនោះនឹងភ្ជាប់ជាមួយក្ងោក។ អ្នកអាចជឿបាន។ ហើយរាល់ស្លាបដែលបានចូលរួមនៅក្នុងក្រុមជំនុំនៃព្រះនឹងក្លាយជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ទ្រង់នឹងមិនចាក់អ្វីផ្សេងទៀតក្រៅពីព្រះបន្ទូលឡើយ។ អាម៉ែន។ ពីព្រោះធម្មជាតិនៃព្រះវិញ្ញាណដាក់ចេញតែព្រះបន្ទូលប៉ុណ្ណោះ។ អាម៉ែន។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍មានជំនឿ។ ត្រូវហើយ។

147 មិនមែនអ្វីដែលអ្នកព្យាយាមធ្វើ គ្មានអ្វីដែលអ្នកផលិតទេ។ អ្នកមិនអាចប

ង្កើតការពឹងផ្អែក...អ្នកមិនអាចបង្កើតសេចក្តីសង្គ្រោះបានទេ។ អ្នកមិនអាចបង្កើតអំណោយបានទេ។ អ្នកត្រូវតែទទួលអំណោយ។ ប្រាកដណាស់។ ឃើញទេ? ចៀម—មិនមែនចៀមទេ គាត់មិនផលិតរោមចៀមទេ។ គាត់មានរោមចៀមពីព្រោះគាត់ជាចៀម។ គាត់គ្រាន់តែមានរោមចៀម។ នេះ—នេះ—ដើមឈើ ផ្លែ មិនផលិតផ្លែ ផ្លែ ទេ។ វាគ្រាន់តែជាផ្លែផ្លែ ពីព្រោះជីវិតរបស់វាបែបនោះ។

148 ហើយក្រុមជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់មិនចាក់បញ្ចូលនេះ ដើម្បីព្យាយាមធ្វើឱ្យខ្លួនឯងមើលទៅដូចជាអ្វីមួយ។ ពួកគេជាអ្វីដែលពួកគេមានរួចហើយ ដោយព្រះគុណរបស់ព្រះ។ ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះត្រូវបានចូលរួមជាមួយពួកគេ ហើយពួកគេបានចូលរួមជាមួយព្រះបន្ទូល។ ហើយកិច្ចការដែលត្រូវបាននាំមកក្នុងភាពល្អឥតខ្ចោះនោះ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ព្រះបានសម្តែងនៅក្នុងសាច់ឈាម នឹងបង្កើតដោយខ្លួនឯងតាមរយៈអ្នកជឿដែលកើតជាថ្មី។ គាត់និយាយដូច្នេះ។ អាម៉ែន។ គ្មានអ្វីផ្សេងទៀតទេ។ ឥឡូវនេះ នោះជាអ្វីដែលប្រាកដ។

149 ឥឡូវនេះ វាប្រហែលជា—យល់ច្រលំបន្តិចចំពោះបុរសម្នាក់ ប្រសិនបើគាត់មិនដែលស្គាល់សំឡេងពិតនៃត្រែ។ ឥឡូវនេះ បុរសដែលមិនធ្លាប់បានហ្វឹកហាត់ត្រែ ហើយមិនដែលឮវា មែនហើយ គាត់ប្រហែលជាច្របូកច្របល់បន្តិចពេលគាត់ឮសំឡេងខុសពីអ្វីដែលគាត់បានឮ។ គាត់តែងតែត្រូវបានគេឮ "ចូលរួមព្រះវិហារ។ យកសំបុត្ររបស់អ្នកនៅ*ទីនេះ*និងនៅ*ទីនេះ*។" នោះប្រហែលជាមិនអីទេ។ នោះហើយជាអ្វីដែលគាត់ដឹង។

150 ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកនៅពេលដែលអ្នកត្រឡប់ទៅត្រឡប់មកវិញ អំពីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និយាយអំពីអំណាចរបស់ព្រះនិងអ្វីដែលទ្រង់ធ្វើ និងរបៀបដែលវាធ្វើឱ្យស្ត្រីនិងបុរស ទាំងពីរ សំអាតខ្លួនចេញពីជីវិតនៃអំពើបាប របៀបដែលវាធ្វើឱ្យពួកគេដើរដោយព្រះ ស្មោះត្រង់។ ហើយការដែលវាធ្វើ ហើយនាំមកនូវបុណ្យជ្រមុជទឹក និយាយភាសាដទៃ ប្រោសអ្នកជំងឺ ដេញអារក្ស ទាយអំណោយទាន អូ និមិត្ត អ្វីគ្រប់យ៉ាងនៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ ហាលេលូយ៉ា! នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ នៅពេលដែលវាទៅ នោះវាជាការយល់ច្រឡំបន្តិចចំពោះពួកគេដែលមិនធ្លាប់ឮប្រភេទត្រែ។

151 "មែនហើយ" អ្នកនិយាយថា "ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំមិនបង្រៀនបែបនោះទេ។" បន្ទាប់ មកវាមិនត្រូវបានផ្លុំត្រែដំណឹងល្អទេ។ សិរីរុងរឿង! ត្រូវហើយ។

152 ប៉ុន្តែចំពោះពួកទាហានដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាល ហាលេលូយ៉ា នៅពេលដែលពួកគេឮសំឡេងត្រែនោះ ពួកគេដឹងពីរបៀបឈរនៅក្នុងលំដាប់។ ទៅមុខទៀត ទាហានគ្រីស្ទាន! សិរីរុងរឿង! អូ ប្រាកដណាស់!

"តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណា?"

វាគឺនៅលើព្រះបន្ទូល។

"មែនហើយ" អ្នកនិយាយថា "ក្រុមជំនុំរបស់យើងមិនបង្រៀនបែបនោះទេ។"

153 ប៉ុន្តែត្រែបន្លឺឡើង។ ខ្ញុំមិនចង់ទទួលការបណ្តុះបណ្តាលចំពោះគោលលទ្ធិព្រះវិហារទេ ព្រោះវានឹងរង្គោះរង្គើនិងធ្លាក់ចុះ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលព្រះបន្ទូល ផ្ទៃមេឃនិងផែនដីនឹងរលាយបាត់ ហើយព្រះបន្ទូលនេះនឹងមិនរលាយបាត់ឡើយ។ គ្រប់សេចក្តីបង្រៀន អ្វីៗផ្សេងទៀតនឹងធ្លាក់ចុះ។ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលនេះនឹងមិនបរាជ័យឡើយ។ អាម៉ែន។ នោះហើយជាសំឡេង។ នោះជាសំឡេងដែលខ្ញុំចង់ឮ។ បាទ មែនហើយ។

"អូ" អ្នកនិយាយថា "តើខ្ញុំដឹងដោយរបៀបណា?"

154 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ចៀមរបស់ខ្ញុំស្គាល់សំឡេងរបស់ខ្ញុំ។ ពួកគេស្គាល់ត្រែរបស់ខ្ញុំ។" ទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងគម្ពីរយ៉ូហាន ជំពូកទី១៤ និងខទី១២ "អ្នកណាដែលជឿលើខ្ញុំ កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ គាត់ក៏នឹងធ្វើដែរ។" ឥឡូវនេះ ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ។

ប្រសិនបើបុរសម្នាក់និយាយថា "អញ្ចឹង?"

155 ហេព្រើរ ១៣:៨ បាននិយាយថា "ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។"

"អូ" ពួកគេនិយាយថា "តាមរបៀបជាក់លាក់មួយ។"

156 ឥឡូវនេះ ចៀមពិតនឹងនិយាយថា "អូ-អូ។ អូ មានអ្វីមួយបានស្រែកនៅក្នុងនោះ។ នោះស្តាប់ទៅមិនត្រឹមត្រូវទេ។ អូ នោះត្រូវតែជាស្នែងបារាំង។ នោះមិនមែនជាត្រែទេ ព្រោះព្រះគម្ពីរមិនផ្តល់សំឡេងមិនច្បាស់ទេ។"

157 វានិយាយថា "អ្នកនឹងទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។" មិនមែន "អ្នកប្រហែលជា។" "អ្នកនឹង គ្រប់គ្នា។" រយៈពេលប៉ុន្មាន? "ចំពោះកូនៗរបស់អ្នក និងកូនៗរបស់អ្នក និងពួកគេដែលនៅឆ្ងាយ សូម្បីតែច្រើនតាមដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ

នៃយើងទ្រង់នឹងហៅ។៉ ទ្រង់នឹងផ្លុំត្រែនៅគ្រប់ជាតិសាសន៍ និងគ្រប់ជំនាន់ ហើយពួកគេនឹងឮសំឡេងរបស់ទ្រង់។ ពួកគេនឹងជឿវា អ្នកដែលត្រូវបានតែងតាំងឡើងសម្រាប់ជីវិត។ អាម៉ែន។ ពួកគេនឹងជឿព្រោះពួកគេដឹងថាវាជាត្រែដំណឹងល្អដែលបន្លឺឡើង។ វាមិនមែនមិនប្រាកដប្រជាទេ។ ទាហានគ្រប់រូបដឹងពីរបៀបឈរ។

158 ឥឡូវនេះ អ្នកបានឃើញពេត្រុស និងយ៉ូហាន យ៉ាកុប និងក្រុមជំនុំដំបូងដើរទៅមុខតាមផ្លូវនេះ ពីព្រោះត្រែ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ចូរទៅពិភពលោកទាំងមូល ហើយផ្សាយដំណឹងល្អ។៉ ម៉ាកុស ១៦ ឃើញទេ "ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។៉ យើងឃើញពេត្រុស យ៉ាកុប យ៉ូហាន ពួកគេផ្សេងទៀតតម្រង់ជួរដើរទៅនោះ។

159 ហើយយើងងាកចេញពីផ្លូវផ្សេងទៀត? មួយទៅមុខ មួយទៀតថយក្រោយ? ម្នាក់និយាយថា "មែនហើយ នោះគឺសម្រាប់មួយទៀត។ នោះ នោះ—សំឡេងនោះគឺសម្រាប់មួយទៀត។៉ អូ ទេ។ វាមិនអាចដូចនោះទេ។

160 កងទ័ពគ្រីស្ទានទាំងមូលបានឮសំឡេងត្រែ។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា នោះគឺជាត្រែ។ គាត់មិនអាចផ្លាស់ប្តូរវាបានទេ។ នោះជាសំឡេងដែលទ្រង់មានបន្ទូលនឹងបន្លឺឡើង។ "មនុស្សទាំងអស់នឹងដឹង៉ ហើយក្រុមជំនុំក៏ចេញទៅ។

161 ពួកគេខ្លះមិនជឿលើការយាងមកពិតរបស់ទ្រង់ទេ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថាទ្រង់នឹងយាងមក ដូច្នេះយើងកំពុងស្វែងរកការយាងមករបស់ទ្រង់។ ប្រសិនបើទ្រង់មិននៅទីនេះយប់នេះ យើងនឹងសម្លឹងមើលនៅពេលព្រឹក។ ប្រសិនបើទ្រង់មិននៅទីនេះនៅពេលព្រឹក យើងនឹងស្វែងរកទ្រង់នៅយប់ថ្ងៃស្អែក។ ហើយយើងនឹងបន្តមើល។ ប្រសិនបើយើងដេកលក់ យើង—របស់យើង...យើងមិនបានដួលសន្លប់ដោយឥតប្រយោជន៍ទេ។ "ដ្បិតត្រែរបស់ព្រះនឹងបន្លឺឡើងជាត្រែចុងក្រោយ ហើយមនុស្សស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងរស់ឡើងវិញ។ ហើយយើងរាល់គ្នាដែលនៅរស់ ហើយនៅសេសសល់នឹងត្រូវជាប់ជាមួយពួកគេ ដើម្បីជួបព្រះអម្ចាស់នៅលើអាកាស ហើយនៅទីនោះជារៀងរហូត។៉ នោះជាសំឡេងត្រែ។ មិនថាខ្ញុំរស់នៅឬថាខ្ញុំទៅទេ កុំធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នា។ ខ្ញុំនឹងឮសំឡេង។ ខ្ញុំនឹងក្រោកឡើង។ ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! ក្រោកឡើង។ អូ បាទ។ បាទ។

162 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ចៀមរបស់ខ្ញុំស្គាល់សំឡេងរបស់ខ្ញុំ។៉ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលដែលបានបើកសម្តែង។ នៅពេលដែល...នោះហើយជារបៀបដែលចៀម

របស់ទ្រង់ស្គាល់ទ្រង់។

163 ឥឡូវនេះសូមក្រឡេកមើលពួកផារិស៊ីនិងពួកគេនៅថ្ងៃនោះ។ "អូ" ពួកគេបាននិយាយថា "បុរសនេះគឺជាបេលសេប៊ូល។" នៅពេលដែលទ្រង់បានប្រាប់ស្ត្រីនៅអណ្តូង ដែលជាកន្លែងដែល អំពីអំពើបាបរបស់នាង ប្តីរបស់នាងដែលនាងមាន នៅពេលដែលទ្រង់បានប្រាប់ណាថាណែលថាគាត់នៅឯណា នៅក្រោមដើមឈើ ដែលភីលីពហៅគាត់ នៅក្រោមដើមល្វាដោយអធិស្ឋាន ហេតុអ្វី គ្រូទាំងនោះនៅសម័យនោះបាននិយាយថា "បុរសនេះគឺជាបេលសេប៊ូល។ គាត់ជាអារក្ស។ គាត់ជាគ្រូទាយ។"

164 ប៉ុន្តែវាមិនមែនដូច្នោះទេជាមួយពេត្រុស យ៉ាកុប និងយ៉ូហាន ដែលពួកគេផ្សេងទៀត។ ពួកគេបានស្គាល់វា។ ហេតុអ្វី? ពួកគេបានដឹងថាព្រះបានមានបន្ទូលថានៅពេលដែលព្រះមេស្ស៊ីនឹងយាងមក ក្រោមសំឡេងដឹកនាំរបស់ម៉ូសេ គាត់នឹងក្លាយជាហោរា។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានឃើញការទាំងនោះដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលត្រូវបានបង្ហាញនិងធ្វើឱ្យបានល្អឥតខ្ចោះ ពួកគេបានដឹងថានោះជាអាហារចៀម។ ពួកគេដឹងថានោះជាត្រែ។ ហើយពួកគេចាប់ផ្តើមធ្វើតាមវា។ "ចៀមរបស់ខ្ញុំស្គាល់វា" ព្រោះពួកគេបានឃើញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះត្រូវបានបង្ហាញ។

165 ឥឡូវនេះ មនុស្សសព្វថ្ងៃនេះ ពួកគេមិនជឿថាមានរឿងដូចជាពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ។ ទម្លាក់នៅទីនេះឬកន្លែងណាមួយដែលពួកគេមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយពួកគេឃើញការសន្យារបស់ព្រះត្រូវបានបំពេញយ៉ាងពិតប្រាកដ ហេតុអ្វី "ចៀមរបស់ខ្ញុំឮសំឡេងរបស់ខ្ញុំ។" ពួកគេស្គាល់សំឡេងត្រែនោះ ពីព្រោះវាជាព្រះគម្ពីរ។ "ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។" ទ្រង់នៅតែជាហេព្រើរ ១៣:៨ យ៉ាងពិតប្រាកដ។

166 ខ្ញុំមិនខ្វល់ទេ ឥឡូវនេះ វាមិនមានភាពខុសគ្នាបន្តិចទេថាតើមានស្នែងក្រុមជំនុំប៉ុន្មានកំពុងផ្លុំ។ យើងមានស្នែងក្រុមជំនុំជាច្រើន អ្នកដឹងទេ នៅជុំវិញអ្វីគ្រប់យ៉ាង និយាយថា "អូ ថ្ងៃនៃការអស្ចារ្យបានកន្លងផុតទៅហើយ។ មិនមានរឿងដូចជាការព្យាបាលដ៏ទេវភាពទេ។"

167 អូ ចៀមពិតមិនស្តាប់វាទេ។ ប៉ុន្តែពួកគេស្តាប់ត្រែនោះ ជាវិជ្ជមាន។

168 ស្នែងព្រះវិហារនោះអាចបន្លឺសំឡេងអ្វីបាន។ អ្នកប្រហែលជា...មើលអ្វីដែលវាមាននៅថ្ងៃនេះ ស្នែងក្រុមជំនុំ។ ម្នាក់កំពុងរត់តាមផ្លូវ*នេះ* ហើយម្នាក់កំពុងរត់តាមផ្លូវ*នោះ*។ ហើយអារក្សកំពុងត្រលប់មកវិញ និយាយថា "ក្មេងប្រុស ពួកគេគ្រាន់តែប្រយុទ្ធគ្នាទៅវិញទៅមក។ ហ្នឹងហើយ។ ខ្ញុំមិនចាំបាច់រើដៃទេ។"

169 ប៉ុន្តែ បងប្រុស សូមឲ្យពួកគេទាំងអស់មកលើកដៃម្តង ត្រឡប់មកតាមបញ្ជាទូទៅវិញ។ អូ ខ្ញុំអើយ! បន្ទាប់មកអ្នកនឹងឃើញ "ទៅមុខ ទាហានគ្រីស្ទាន" ត្រូវហើយ មិនមែនស្តាប់ស្នែងទេ ប៉ុន្តែស្តាប់ត្រែ។

170 សូមឈប់មួយភ្លែត ហើយត្រឡប់ទៅមើលពីរបីឥឡូវនេះ។ យើងកំពុងជួសជុលដើម្បីបិទ ព្រោះខ្ញុំមិនចង់ទុកអ្នកនៅទីនេះយូរទេ។ ប៉ុន្តែសូមត្រឡប់ទៅមើលអ្នកខ្លះដែលបានឮសំឡេងនេះ។ ចូរយក...ហើយពួកគេប្រាកដ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំបានបង្ហាញអ្នកនូវអ្វីផ្សេងទៀតដែលមិនប្រាកដ។ សូមលើកយកតួអង្គចាស់មួយភ្លែត។

171 ចូរយកហោរាយ៉ូប។ ឥឡូវនេះ បុរសនោះបានឆ្លងកាត់ការសាកល្បងមួយ ប៉ុន្តែគាត់បានដឹងថាព្រះតម្រូវឲ្យមានតង្វាយដុត។ នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះបានទាមទារ ហើយនោះជាអ្វីដែលទ្រង់បានទាមទារ។ ហើយមិនថាមានគ្រោះមហន្តរាយច្រើនយ៉ាងណាចំពោះផ្ទះរបស់គាត់...ព្រះមិនតែងតែ...

172 នៅពេលដែលអ្នកឃើញមានអ្វីខុសសម្រាប់មិត្តម្នាក់ នោះមិនមានន័យថាគាត់ត្រូវបានវាយដោយព្រះទេ។ វាប្រហែលជាមិនមែនថាគាត់ចេញពីឆន្ទៈរបស់ព្រះទេ។ គាត់ដឹងនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ថាតើគាត់កំពុងស្តាប់ត្រែឬអត់។

173 ព្រះតម្រូវឲ្យថ្វាយតង្វាយដុតនេះ ហើយយ៉ូបឈរនៅលើវា។ ហ្នឹងហើយ។ ពួកគេបាននិយាយថា "យ៉ូប អ្នកគឺជាមនុស្សមានបាបសម្ងាត់។ អ្នកកំពុងធ្វើអ្វីមួយដែលខុស។" ប៉ុន្តែគាត់ដឹងច្បាស់ជាង។ គាត់បានស្នាក់នៅទីនោះ ពីព្រោះគាត់បានឮសំឡេងត្រែ ហើយគាត់បានស្នាក់នៅទីនោះជាមួយវា។

174 ហើយ ទីបំផុត នៅចុងបញ្ចប់ចុងក្រោយ នៅពេលដែលគាត់...អារក្សបានងាកមកលើគាត់ ហើយបានយកគ្រួសាររបស់គាត់ ហើយគាត់បានយកកូនរបស់គាត់ យកអូដ្ឋរបស់គាត់ ហើយយកទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់របស់គាត់ ហើយធ្វើឱ្យសុខភាពរបស់គាត់ធ្លាក់ចុះ។ គាត់អង្គុយលើគំនរផេះ។ មើលទៅដូចជាអ្វីៗ

ទាំងអស់បានបាត់។ ប៉ុន្តែគាត់នៅតែនិយាយថា "ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មរស់។ នៅថ្ងៃចុងក្រោយ ទ្រង់នឹងឈរនៅលើផែនដី។ ទោះបីជាដង្កូវស៊ីស្បែកបំផ្លាញរាងកាយនេះក៏ដោយ ប៉ុន្តែនៅក្នុងសាច់ឈាមរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងឃើញព្រះ។" គ្មានអ្វីមិនច្បាស់លាស់អំពីរឿងនោះទេ តើមានទេ? មិនមែន "ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាទ្រង់មានព្រះជន្មរស់។" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំដឹងថាទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ ហើយទ្រង់នឹងឈរនៅថ្ងៃចុងក្រោយនៅលើផែនដី។ ទោះបីជាដង្កូវស៊ីស្បែកបំផ្លាញរាងកាយនេះក៏ដោយ ប៉ុន្តែនៅក្នុងសាច់ឈាមរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងឃើញព្រះ។" អូ ខ្ញុំអើយ! វាបានកើតឡើង។ គាត់ប្រាកដណាស់។

175 អ័ប្រាហាំ ដើរនៅទីវាលនៅថ្ងៃមួយ បានឮព្រះមានបន្ទូលថា "អ័ប្រាហាំ ខ្ញុំនឹងទៅ..." គាត់បានជួបអ័ប្រាហាំនៅមុខព្រះបន្ទូលដែលបានសរសេរ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ័ប្រាហាំ ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវកូនប្រុសមួយដោយប្រពន្ធរបស់អ្នកគឺសារ៉ា។" ហើយនៅពេលនោះនាងមានអាយុហុកសិបប្រាំឆ្នាំ ហើយអ័ប្រាហាំមានអាយុចិតសិបប្រាំឆ្នាំ។ ហើយពួកគេបានរៀបចំសម្រាប់វា ហើយគាត់មិនខ្មាស់ក្នុងការថ្លែងទីបន្ទាល់ទេ។ គាត់ដឹងថាគាត់នឹងមានកូនប្រុស។

176 ហើយព្រះគម្ពីរបានចែងថា "គាត់មិនរង្គោះរង្គើចំពោះការសន្យារបស់ព្រះដោយការមិនជឿទេ ប៉ុន្តែត្រូវបានបញ្ចុះបញ្ចូលយ៉ាងពេញលេញ។" អាម៉ែន។ មានការបញ្ចុះបញ្ចូលយ៉ាងពេញលេញ នោះមានន័យថាគាត់បានជួបចុងក្រោយ។ អាម៉ែន។ នោះហើយជាវា។ ទីបំផុតគឺចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវ។ វាជារឿងចុងក្រោយ។ វាជា—វាទាំងអស់។

គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំមានជឿយ៉ាងពេញលេញនូវអ្វីដែលព្រះបានសន្យាព្រះជាម្ចាស់អាចអនុវត្តបាន។"

177 តើអ្នកនៅយប់នេះ តើអ្នកបានជឿយ៉ាងពេញលេញថានេះគឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ? តើអ្នកត្រូវបានជឿយ៉ាងពេញលេញ នេះជាវិធីឬ? តើអ្នកបានជឿយ៉ាងពេញលេញ ថាទ្រង់ជាអ្នកព្យាបាលឬទេ? តើអ្នកជឿយ៉ាងពេញលេញថាទ្រង់នឹងយាងមកម្តងទៀតទេ? តើអ្នកបានជឿយ៉ាងពេញលេញថាទ្រង់នៅដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូតទេ? អាម៉ែន។ មានការជឿយ៉ាងពេញលេញ! បាទ។

178 សូមលើកម្នាក់ទៀត អេលីយ៉ា ឈរនៅលើភ្នំ។ គាត់បានរអ៊ូរទាំជាមួយយេ

សេបិលនិងមុខដែលលាបពណ៌របស់នាង ហើយគាត់ដូចជាធុញទ្រាន់នឹងវា។ អំពីស្ត្រីទាំងអស់គំរូបន្ទាប់ពីស្ត្រីទីមួយ ប្រហែលជាកាត់សក់ក្បាលទឹកនិងអ្វីដែលពួកគេមាននៅថ្ងៃនោះ។ គាត់បានរអ៊ូរទាំយ៉ាងខ្លាំងរហូតដល់វា—វានឹងធ្វើឱ្យគាត់ធ្លាក់ចុះ។

179 ដោយផ្ទាល់ ព្រះមានបន្ទូលទៅកាន់គាត់ថា "ចុះនៅទីនោះ។ អ្នកដឹងទេ វាមានភ្លៀងរៀងរាល់ពីរឬបីថ្ងៃក្នុងមួយសប្តាហ៍ នៅទីនេះ។ ប៉ុន្តែអ្នកឈរនៅចំពោះអ័ហាប់ ហើយអ្នកប្រាប់គាត់ថា នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ទឹកសន្សើមនឹងមិនធ្លាក់ពីលើមេឃទេរហូតដល់ខ្ញុំអំពាវនាវរកវា។" អូ ខ្ញុំអើយ!

180 គាត់មិនបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ អ័ហាប់ ប្រហែលជា ប្រហែលជាវាដំណើរការតាមវិធីនេះ។" អូ ទេ។ គាត់ត្រូវបានបញ្ចុះបញ្ចូលយ៉ាងពេញលេញ គ្មានអ្វីមិនប្រាកដប្រជាទេ។ "ទឹកសន្សើមនឹងមិនធ្លាក់ទេ ភ្លៀងនឹងមិនមកទេរហូតដល់ខ្ញុំអំពាវនាវរកវា។" អាម៉ែន។ សិរីរុងរឿង! អូ ហេតុអ្វី? គាត់បានឮសំឡេងត្រៃ។ វាប្រាកដណាស់។ គាត់បានស្គាល់ព្រះរបស់គាត់។ គាត់ដឹងអ្វីមួយនឹងនៅពេលដែលព្រះមានបន្ទូលព្រះបន្ទូលនោះ ផ្ទៃមេឃនិងផែនដីទាំងអស់នឹងកន្លងផុតទៅរហូតដល់វា—វាបានកើតឡើង វាត្រូវតែកើតឡើង។ គាត់ប្រាកដជាត្រូវបានបញ្ចុះបញ្ចូល។

181 ឥឡូវនេះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អេលីយ៉ា ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកឡើងទៅទីនោះនៅកន្លែងដែលស្ងួតបំផុតនៅក្នុងប្រទេស ឡើងលើភ្នំដែលមិនមានប្រភពទឹក។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានមួយនៅទីនោះសម្រាប់អ្នក។"

182 គាត់ត្រូវបានបញ្ចុះបញ្ចូលយ៉ាងពេញលេញ។ គាត់បានឡើងលើភ្នំហើយចុះទៅក្បែរជ្រោះចេរិទ្ធ។ "ហើយឥឡូវនេះតើខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីនៅទីនេះ?"

"ខ្ញុំបានបញ្ជាឱ្យក្អែកចិញ្ចឹមអ្នករួចហើយ។"

183 "ឥឡូវនេះ តើពួកវាជាក្អែក...ឥឡូវនេះ រង់ចាំបន្តិច ព្រះអម្ចាស់"? ទេ ទេ។ ត្រៃបានបន្លឺឡើង។ នោះគ្រប់គ្រាន់ហើយ។ "តើវានឹងកើតឡើងដោយរបៀបណា? ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ទេ។ ឃើញទេ? វាមិនមែនសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការបារម្ភអំពីរឿងនោះទេ។ នោះជាកិច្ចការរបស់ព្រះ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់បានបង្គាប់សត្វក្អែក។"

184 "មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបំបែកវាមកខ្ញុំ ហើយប្រាប់ខ្ញុំពីកន្លែងដែលពួកគេ...តើសត្វក្អែកទាំងនោះបានទៅសាលាណានៅទីនោះ ដើម្បីរៀននិយាយភាសាហេព្រើរ? តើប្រភេទអ្វី...តើពួកគេចម្អិននៅលើចង្ក្រានហ្គាស ឬតើពួកគេមានអុសឬតើពួកគេធ្វើវាដោយរបៀបណា? ហើយតើពួកគេនឹង...តើសត្វប្រភេទណាដែលពួកគេនឹងសម្លាប់? ពួកគេគ្រាន់តែជាបក្សីតូចមួយ។ តើគេនឹងសម្លាប់សាច់គោឲ្យខ្ញុំដោយរបៀបណា ដើម្បីយកសាច់គោមកឲ្យខ្ញុំ?" ឃើញទេ? ឃើញទេ? នោះមិនត្រូវបានចោទសួរទេ។

185 ព្រះ—ត្រែរបស់ព្រះ សំឡេងរបស់ទ្រង់បន្លឺឡើង ហើយមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំមាន!" (មិនមែន "អេលីយ៉ា ខ្ញុំអាចធ្វើវាបាន។") "ខ្ញុំបានធ្វើវាហើយ។" ("ខ្ញុំនឹងធ្វើវា។") "ខ្ញុំបានធ្វើវារួចហើយ។" អាម៉ែន។

186 នោះជាព្រះរបស់យើង នៅយប់នេះ។ មិនមែន "ទ្រង់នឹងធ្វើវា។" ទ្រង់បានធ្វើវារួចហើយ។ អាម៉ែន។ ទ្រង់បានធ្វើវារួចហើយ។ អាម៉ែន។ មិនមែន "ទ្រង់នឹង ទ្រង់អាច ប្រហែលជាទ្រង់នឹងធ្វើ។" គាត់បានធ្វើវារួចហើយ។ "ខ្ញុំបានបញ្ជាសត្វក្អែក។"

187 ទ្រង់បានសរសើរព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ដល់មនុស្សទាំងអស់។ ទ្រង់បានសរសើរព្រះពររបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានយាងឡើងលើទីខ្ពស់ ហើយប្រទានអំណោយដល់មនុស្ស។ នរណាម្នាក់នឹងទទួលវា។ នរណាម្នាក់នឹងបង្វែរវាចេញ។ វាមិនមែនជារឿងរបស់ខ្ញុំទេដែលវាមក។ វាគ្រាន់តែដូច្នេះវាទៅដល់ទីនោះ។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថាវានឹងដូច្នេះ ហើយវាក៏ដូច្នេះដែរ។ ពេត្រុសបាននិយាយថា នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ "ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការផ្ដាច់បាបរបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងទទួលបានអំណោយទាន គឺព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។" តើវានឹងមកដោយរបៀបណា? ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ "ការ—ការសន្យាគឺសម្រាប់កូនៗរបស់អ្នក ដល់ពួកគេដែលនៅឆ្ងាយ សូម្បីតែជាច្រើនតាមដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃយើងទ្រង់នឹងហៅ។" ឥឡូវនេះ អ្នកមិនអាចពន្យល់វាឆ្ងាយបានទេ។ ត្រែបានបន្លឺឡើង ហើយខ្ញុំជឿវា។ ខ្ញុំបានស្ដាប់បង្គាប់វា ហើយបានទទួលវា។ អាម៉ែន។ ឥឡូវនេះព្យាយាមប្រកែកខ្ញុំចេញពីវាម្ដង។ អាម៉ែន។ អូ ខ្ញុំមិនល្អឥតខ្ចោះទេ។ ទេ។

188 ដូចនៅយប់នោះ បងស្រីស្បែកខ្មៅ នាងបាននិយាយថា "អ្នកចាស់ទុំ តើខ្ញុំអាចផ្ដល់ទីបន្ទាល់បានទេ?"

"បាទ លោកស្រី។"

189 នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំចង់និយាយរឿងមួយនេះ។" នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនមែនជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់ក្លាយជាទេ។" ហើយនាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនមែនជាអ្វីដែលខ្ញុំគួរតែក្លាយជានោះទេ។ ប៉ុន្តែមានរឿងមួយដែលខ្ញុំដឹង ខ្ញុំមិនដូចអ្វីដែលខ្ញុំធ្លាប់ធ្វើទេ។"

190 ដូច្នេះ នោះជារបៀបដែលយើងមានអារម្មណ៍អំពីវាឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំមិនមែនជាអ្វីដែលខ្ញុំធ្លាប់ធ្វើទេ ព្រោះខ្ញុំបានសង្គ្រោះនៅយប់នេះ ដោយព្រះគុណនៃព្រះ ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ លើបេសកកម្ម។ វាត្រូវបានចាក់នៅទីនោះនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ការសន្យាដែលបានផ្តល់ឱ្យ ហើយខ្ញុំបានជឿវា។ គ្មានអ្វីមិនប្រាកដប្រជាទេ។ ខ្ញុំបានឮសំឡេង។ ខ្ញុំបានគោរពតាមវា ហើយខ្ញុំប្រាកដថានោះជាអ្វី។ ប្រាកដណាស់។ ខ្ញុំដឹងថាវាអញ្ចឹង។ ប្រាកដណាស់។

191 ស៊ីម្មានជាអ្នកប្រាជ្ញចាស់អាយុប្រហែលប៉ែតសិបឆ្នាំ រាប់រយឆ្នាំចាប់តាំងពីសូម្បីតែហោរាម្នាក់នៅលើផែនដី ប៉ុន្តែដើរជុំវិញដោយកេរ្តិ៍ឈ្មោះដ៏អស្ចារ្យ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលទៅកាន់គាត់នៅថ្ងៃមួយ បាននិយាយថា "ស៊ីម្មាន អ្នកដឹងទេ អ្នកនឹងមិនស្លាប់ទេ លុះត្រាតែអ្នកឃើញការសង្គ្រោះរបស់ព្រះអម្ចាស់។" សិរីរុងរឿង!

192 ប្រហែលជាសម្តេចសង្ឃ ត្រដុសពុកមាត់ពីរបីដង ហើយនិយាយថា "ស៊ីម្មាន អ្នកគួរតែសិតពុកមាត់របស់អ្នកនៅម្ខាងទៀត។"

គាត់បាននិយាយថា "នោះមិនមានភាពខុសគ្នាបន្តិចទេ។"

"តើអ្នកដឹងថាអ្នកនិយាយត្រូវដោយរបៀបណា?"

"ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានប្រាប់ខ្ញុំដូច្នេះ។ ខ្ញុំនឹងមិនស្លាប់ទេ។"

193 "ហេតុអ្វី ស៊ីម្មាន ហេតុអ្វី អ្នក...ហេតុអ្វី អ្នកត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីស្លាប់ឥឡូវនេះ។"

194 "អូ ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលអ្នកនិយាយទេ។ ប៉ុន្តែព្រះបានប្រាប់ខ្ញុំថាខ្ញុំនឹងមិនឃើញសេចក្តីស្លាប់ទេរហូតដល់ខ្ញុំបានឃើញការសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់។ គ្មានអ្វីមិនប្រាកដប្រជាទេ។ ខ្ញុំនឹងមិនស្លាប់ទេ។ ខ្ញុំមិនអាចមើលឃើញសេចក្តីស្លាប់ទេរហូតដល់ខ្ញុំឃើញទ្រង់។" អាម៉ែន។ នោះហើយជាវា។

"តើអ្នកនឹងធ្វើវាដោយរបៀបណា ស៊ីម្មាន?"

"ខ្ញុំ នោះមិនមែនជារឿងរបស់ខ្ញុំទេ។"

"តើទ្រង់នៅឯណា ស៊ីម្មាន?"

"ខ្ញុំមិនដឹងទេ។"

"តើអ្នកដឹងថាអ្នកនឹងឃើញទ្រង់ដោយរបៀបណា?"

195 "ព្រះមានបន្ទូលដូច្នេះ។ នោះហើយជាវា។ វាជាព្រះបន្ទូល។ ខ្ញុំនឹងមិនឃើញសេចក្តីស្លាប់ទេ រហូតដល់ខ្ញុំឃើញទ្រង់។" អូ ខ្ញុំអើយ!

196 "អូ តាចាស់ដ៏កំសត់។ ពិតណាស់ គាត់នៅក្បាលរបស់គាត់ អ្នកដឹងទេ។ ដូច្នេះទុកឱ្យគាត់នៅម្នាក់ឯង។"

197 ប៉ុន្តែគាត់បានឃើញទ្រង់។ បាទ មែនហើយ។ ព្រះបង្កើតផ្លូវសម្រាប់ពួកគេជាមនុស្សដែលនឹងទទួលយកព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

198 ព្រះយេស៊ូវ នៅពេលដែលទ្រង់គង់នៅលើផែនដី ហើយទ្រង់កំពុងឈរនៅទីនោះនៅផ្នូររបស់ឡាសារ។

199 ឬមុននោះ នៅពេលដែលទ្រង់នៅក្នុងសុន្ទរកថាជាមួយ—ជាមួយមនុស្សនៃការនិយាយអំពីរបៀបដែលទ្រង់ មិនទាន់មានអាយុហាសិបឆ្នាំនៅឡើយ ហើយមានបន្ទូលថា ទ្រង់បានឃើញអ័ប្រាហាំ។ តើអ្នកសម្គាល់ឃើញថាទ្រង់មានភាពវិជ្ជមានប៉ុណ្ណា? ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មុនពេលមានអ័ប្រាហាំ គឺខ្ញុំ។ ខ្ញុំ។" មិនមែន "ខ្ញុំជា" ឬ "ខ្ញុំនឹង" ប៉ុន្តែ "ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមានភាពវិជ្ជមាន។"

200 បន្ទាប់មក ទ្រង់មានបន្ទូលថា នៅផ្នូររបស់ឡាសារ មុនពេលដែលទ្រង់យាងចុះទៅទីនោះ ទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ម៉ាថា ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំជាអ្នករស់ឡើងវិញ ជាជីវិត។" មិនមែន "ខ្ញុំគួរតែជា" ឬ "ខ្ញុំនឹងក្លាយជា" ប៉ុន្តែ "ខ្ញុំ។" អាម៉ែន។

201 "បងប្រុសរបស់ខ្ញុំ បើអ្នកនៅទីនេះ នឹងមិនស្លាប់ទេ។ ប៉ុន្តែសូម្បីតែឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ អ្វីក៏ដោយដែលទ្រង់សូមព្រះ ព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានវាដល់ទ្រង់។"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "បងប្អូនរបស់អ្នកនឹងរស់ឡើងវិញ។"

202 "អូ គាត់នឹងរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ នៅឯការរស់ឡើងវិញទូទៅ។ គាត់ជាក្មេងប្រុសល្អ។ បាទ ខ្ញុំជឿថាគាត់នឹងរស់ឡើងវិញ។"

203 ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវបានតម្រង់ទ្រង់បន្តិច ដោយខ្លួនឯង លើកឡើងថា "ប៉ុន្តែខ្ញុំគឺជាការរស់ឡើងវិញនិងជាជីវិត។" មិនមែន "ខ្ញុំនឹង ខ្ញុំគួរតែ" ឬអ្វីផ្សេងទៀត។ "ខ្ញុំ។" គ្មានអ្វីនៅទីនោះទេ គ្មានអ្វីរង្គោះរង្គើទេ ញ័រអំពីរឿងនោះ។ គ្មានអ្វីមិនប្រាកដប្រជាទេ។ វាជាវិជ្ជមាន។

204 "ខ្ញុំគឺជាការរស់ឡើងវិញនិងជាជីវិត។ អ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំ ទោះបីស្លាប់ហើយក៏ដោយ ក៏នឹងមានជីវិតរស់ដែរ។ អស់អ្នកណាដែលរស់នៅ ហើយជឿដល់ខ្ញុំ នឹងមិនស្លាប់ឡើយ។" មិនមែន—មិនមែន "ពួកគេប្រហែលជាអត់ទេ។ ពួកគេប្រហែលជាមិនធ្វើទេ។" "ពួកគេនឹងមិនធ្វើទេ។ គ្មានអ្វី—គ្មានអ្វីមិនប្រាកដអំពីវាទេ។ ពួកគេនឹងមិនស្លាប់ទេ។"

205 "អ្នកណាដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ហើយជឿលើព្រះអង្គដែលបានចាត់ខ្ញុំមក នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយនឹងមិនមកដល់ការជំនុំជំរះឡើយ ប៉ុន្តែបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។"

206 "ពួកគេមិនគួរមកសាលជំនុំជំរះទេ"? ពួកគេនឹងមិនមកសាលជំនុំជំរះទេ។ អាម៉ែន។ ទ្រង់បានយកការជំនុំជំរះរបស់ខ្ញុំ។ មិនមានជំនួញនៅទីនោះទេ។ អាម៉ែន។ ហ្នឹងហើយ។ "បានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។" អូ!

207 ឥឡូវនេះនាងបាននិយាយថានាងជឿវា។ ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវមិនដែលមានបន្ទូលថា "មែនហើយ អ្នកដឹងទេ ដែលអ្នកជឿ ហើយអ្នកដឹងថាខ្ញុំជាព្រះបន្ទូលហើយ—ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំ...អ្នកដឹងថាខ្ញុំជាព្រះអង្គដែលត្រូវមក។ អ្នកបានសារភាពរឿងនោះ។ អ្នកជឿវា។ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលយើងអាចធ្វើ។ ចូរទៅយកអ្នកចាស់ទុំជាមួយគ្នា ហើយចុះទៅមើលថាតើយើងអាចធ្វើអ្វីបានអំពីវា។" ទេ ទេ។ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹង..." មិនមែន "ចុះទៅ*មើល*ថាតើខ្ញុំអាចលើកគាត់ឡើងឬអត់។" "ខ្ញុំនឹងទៅដាស់គាត់។" អាម៉ែន។ មិនមែន "ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងព្យាយាម។" "ខ្ញុំនឹង។" គ្មានអ្វីមិនប្រាកដប្រជាទេ។ នោះមិនមែនជាសំឡេងមិនច្បាស់លាស់ទេ នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនឹង។ ខ្ញុំនឹង។"

208 ហើយម្នាក់ដដែលបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹង" បានសន្យាជាមួយអ្នក។ ហាលេ

លូយ៉ា! អូ ខ្ញុំអើយ! អាម៉ែន។

"ខ្ញុំនឹងទៅដាស់គាត់។"

209 ទ្រង់មានបន្ទូលម្ដងទៀត "បំផ្លាញព្រះវិហារនេះ ហើយខ្ញុំនឹងឃើញអ្វីដែលខ្ញុំអាចធ្វើបានអំពីវា"? "អ្នកបំផ្លាញព្រះវិហារនេះ ហើយខ្ញុំនឹងលើកវាឡើងវិញក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ។" គ្មានអ្វីមិនប្រាកដប្រជាទេ។ "ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងព្យាយាម។ អ្នកទាំងអស់គ្នាប្រហែលជាឈរនៅជុំវិញហើយមើលថាតើខ្ញុំអាចធ្វើបានឬអត់"? អា អត់ទេ។ "ខ្ញុំនឹងលើកវាឡើង។" គ្មានអ្វីមិនប្រាកដប្រជាទេ។ "ខ្ញុំនឹងលើកវាឡើង។ អ្នក—អ្នកបំផ្លាញវា ខ្ញុំនឹងលើកវាឡើង។" អូ ខ្ញុំអើយ!

210 ហេតុអ្វី? ទ្រង់បានដឹងថាទ្រង់គឺជាបុគ្គលនោះ នៅក្នុងបទគម្ពីរដែលដាវីឌបាននិយាយ។ "ខ្ញុំនឹងមិនទុកព្រលឹងរបស់ទ្រង់នៅក្នុងនរក ហើយខ្ញុំនឹងមិនឲ្យព្រះដ៏វិសុទ្ធរបស់ខ្ញុំឃើញអំពើពុករលួយឡើយ។" ហើយទ្រង់បានដឹងថាទ្រង់ត្រូវបានរួមបញ្ចូលនៅក្នុងការសន្យាបទគម្ពីរនោះ ដូច្នេះទ្រង់មានភាពវិជ្ជមាន។

211 ឥឡូវនេះ តើយើងមិនអាចមានភាពវិជ្ជមានទេឬ? យើងយកទ្រង់ជាឧទាហរណ៍សម្រាប់រឿងផ្សេងទៀត។ ដរាបណាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមានបន្ទូល តើយើងមិនអាចមានភាពវិជ្ជមានចំពោះព្រះបន្ទូលដូចដែលទ្រង់មានអំពីវាទេឬ?

212 "ខ្ញុំគឺជាការរស់ឡើងវិញនិងជាជីវិត។" "ខ្ញុំនឹងលើកវាឡើងម្ដងទៀត។" អាម៉ែន។ ហេតុអ្វី? ទ្រង់បានដឹងថាព្រះបន្ទូលបានមានបន្ទូលអំពីវា ហើយទ្រង់ប្រាកដថានឹងចេញមក។

213 ប្រសិនបើខ្ញុំជាបុគ្គលនោះនៅទីនោះនៅក្នុងយ៉ូហាន ៥:២៤ "អ្នកណាដែលស្ដាប់ព្រះបន្ទូលខ្ញុំ ហើយជឿលើព្រះអង្គដែលបានចាត់ខ្ញុំមក មានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយខ្ញុំនឹងប្រោសគាត់ឲ្យរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ គាត់នឹងមិនចូលមកក្នុងការជំនុំជំរះឡើយ បានឆ្លងផុតពីសេចក្ដីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។" នោះហើយ—នោះជាយើង។ ហើយតើយើងខ្លាចអ្វី? តើមានបញ្ហាអ្វី?

214 តើវាធ្វើឱ្យម៉ាកអ្វីដែលអ្នកពាក់ខុសគ្នាយ៉ាងណា? អ្នកហៅខ្លួនឯងថា*នេះ នោះ* ឬ*ផ្សេងទៀត*។ យើងជាកូនរបស់ព្រះ ដោយសារព្រះគុណនៃព្រះ។ យើងបានបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដោយព្រះគុណនៃព្រះ។ តើវាខុសគ្នាយ៉ាងណាចំពោះថាតើម្នាក់*នេះ*ឬ*នោះ* ឬ*នោះ* បើគាត់ជាព្រីសប៊ីធើរៀន មេតូឌីស បាទីស្

ទ? ប្រសិនបើគាត់ពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គាត់នឹងមានជីវិតរស់ឡើងវិញនៅក្នុងគាត់។ អាម៉ែន។ បាទ។ ឥឡូវនេះ នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០...

215 ព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់ពួកគេនៅក្នុងលូកា ២៤:៤៩ "មើល ខ្ញុំផ្ញើការសន្យា។" មិនមែន "ខ្ញុំអាចធ្វើវាបាន។ ខ្ញុំនឹងឃើញអ្វីដែលខ្ញុំអាចធ្វើបានអំពីវា។" "ខ្ញុំនឹងបញ្ជូនការសន្យារបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំមកលើអ្នក។ ប៉ុន្តែចូរឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡិមហើយរង់ចាំរហូតដល់អ្នកត្រូវបានបញ្ចប់ដោយអំណាច។"

216 ឥឡូវនេះ តើមានអ្វីប្រសិនបើពួកគេរង់ចាំជាមួយគ្នា និយាយថា អូ ប្រាំមួយថ្ងៃពួកគេនិយាយថា "តើយើងកំពុងរង់ចាំអ្វី? ខ្ញុំជឿថាយើងគួរតែទទួលយកវាដោយជំនឿ។ តើអ្នកមិនគិតដូច្នេះទេឬ?"

217 តើមានអ្វីកើតឡើងប្រសិនបើយ៉ាកុបនិយាយ នៅថ្ងៃទី—ថ្ងៃទីប្រាំបួន បាននិយាយថា "ស៊ីម៉ូន មកទីនេះបន្តិច។ អ្នកដឹងទេ នៅថ្ងៃមុនខ្ញុំមានអារម្មណ៍ប្លែក។ ឃើញទេ? ហើយអ្នកដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំជឿទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿថាទ្រង់មិនចង់ឱ្យយើងរង់ចាំនៅទីនេះទេ។ ខ្ញុំជឿថាយើងមាន—យើងបានទទួលវារួចហើយ។ តើអ្នកមិនគិតដូច្នេះទេឬ? សូមបន្តជាមួយការងាររបស់យើង។ ចូរបន្តជាមួយនឹងព័ន្ធកិច្ចរបស់យើង"? អូ វានឹងមិនដែលកើតឡើងទេ។

218 ហេតុអ្វី? ពួកគេបានដឹងថាហោរាបាននិយាយ។ ឥឡូវនេះសូមស្តាប់។ ហោរាបាននិយាយថា "សិក្ខាបទត្រូវតែនៅលើសិក្ខាបទ បន្ទាត់ត្រូវតែនៅលើបន្ទាត់ លើបន្ទាត់ នៅទីនេះបន្តិចហើយនៅទីនោះបន្តិច។" "ប្រកាន់ខ្ជាប់នូវអ្វីដែលល្អ។" "ដ្បិតអញនឹងនិយាយទៅកាន់ប្រជាជននេះដោយសំដីរឡប់ ហើយនឹងភាសាដទៃ។ ហើយនេះគឺជាថ្ងៃឈប់សម្រាក ថ្ងៃសប្ប័ទ។" ពួកគេបានដឹងថាមានអ្វីមួយកើតឡើងនៅពេលដែលវាមកដល់។

219 "ខ្ញុំនឹងចាក់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។" យ៉ូអែល ២:២៨ "ក្រោយគ្រានោះ អញនឹងចាក់វិញ្ញាណរបស់អញទៅលើគ្រប់ទាំងមនុស្ស នោះកូនប្រុសស្រីរបស់ឯងនឹងទាយ។ អញនឹងចាក់ព្រះវិញ្ញាណរបស់អញ មកលើអ្នកបំរើនិងអ្នកបំរើរបស់អញ នៅថ្ងៃនោះ។ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញទីសំគាល់នៅស្ថានសួគ៌ខាងលើនិង—និងនៅលើផែនដីខាងក្រោម ភ្លើង ផ្សែង និងចំហាយ។"

220 ពួកគេបានដឹងថាត្រូវតែមានបទពិសោធន៍ខ្លះជាមួយនឹងការយាងមកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ពួកគេមិនបានទទួលសំឡេងមិនច្បាស់ទេ។ ប៉ុន្តែនៅពេល

ដែលពួកគេមានអារម្មណ៍ថាមានអ្វីមួយរំកិល ហើយបានឃើញភស្តុតាងព្រះគម្ពីរធ្វើចលនាជាមួយវា ពួកគេមិនប្រាកដទេ។ ពួកគេបានទៅតាមផ្លូវ។ សូមទោស។ អូ ខ្ញុំអើយ! ពួកគេប្រាកដថាវាជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

221 តើអ្នកដឹងថាពួកគេប្រាកដប៉ុណ្ណាទេ? រហូតដល់ ពេត្រុស ដែលមិនបានរៀនសូត្រ បានលោតឡើងលើគល់ឈើ ឬប្រអប់ ឬកន្លែងណាមួយ បាននិយាយថា "អ្នកស្រុកយូដា" ទ្រូងតូចជាប់ដូចជាមាន់រងាវ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកស្រុកយូដា អ្នកដែលនៅក្រុងយេរូសាឡិម! ខ្ញុំខ្លាចអ្នក មួយរយៈមុន ខ្ញុំមិនមែនទេឥឡូវនេះ។ ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងសេចក្តីនេះ ហើយស្តាប់តាមពាក្យខ្ញុំចុះ។ អ្នកទាំងនេះមិនស្រវឹងដូចអ្នកស្មានទេ។ ប៉ុន្តែ*នេះ*គឺបែបនោះ។" "យើង*សង្ឃឹម*ថានេះគឺអញ្ចឹង"? "យើង*ជឿ*ថានេះគឺអញ្ចឹង"? គាត់បាននិយាយថា "*នេះ*គឺជាអ្វីដែលត្រូវបាននិយាយដោយហោរាយ៉ូអែល។" ហាលេលូយ៉ា! គ្មានអ្វីមិនប្រាកដអំពីវាទេ។ "*នេះ*គឺជាអ្វីដែលត្រូវបាននិយាយដោយហោរាយ៉ូអែល។" អូ ខ្ញុំអើយ!

222 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា នៅក្នុងម៉ាកុស ១៦ បានបង្គាប់ក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ថា "ចូរទៅកាន់ពិភពលោកទាំងមូល ហើយផ្សាយដំណឹងល្អ។" "សញ្ញាទាំងនេះប្រហែលជាគួរតែ ពួកគេនឹង ពេលខ្លះ ប្រហែលជា"? "ពួកគេនឹងទៅជាមួយអស់អ្នកដែលជឿ។ ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។ ក្នុងនាមយើង ពួកគេនឹងដេញអារក្ស។ ពួកគេនឹងនិយាយភាសាថ្មី។ ប្រសិនបើពួកគេយកសត្វពស់ ឬផឹករបស់ដែលងាប់ វានឹងមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ពួកគេទេ។ បើគេដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះគេនឹងបានជា។" មិនមែន "ប្រហែលជា។" "ពួកគេនឹង។ ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។"

223 ខ្ញុំសូមសង្ខេបវា នៅក្នុងការនិយាយនេះ បងប្រុស បងស្រី សម្រាប់ពីរបីនាទីបន្ទាប់។ ខ្ញុំជឿវា។ ខ្ញុំជឿថាអ្វីៗផ្សេងទៀត អ្វីដែលផ្ទុយពីនោះ គឺមិនត្រឹមត្រូវទេ។ ខ្ញុំជឿថា អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលប្រឆាំងនឹងនោះនឹងធ្លាក់ចុះ។ ខ្ញុំជឿថា ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីលទ្ធិកុម្មុយនិស្តប៉ុន្មានទេ ឬតើមានសាសនា*ប៉ុន្មាន*នាក់ និងលទ្ធិ*នោះ* ហើយនិងសាសនានិងរ៉ូម៉ាំង និងផ្សេងទៀតទាំងអស់ លទ្ធិអាមេរិកាំងនិងអ្វីៗផ្សេងទៀតនឹងធ្លាក់ចុះ។

224 ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលនោះនឹងឈរអស់កល្បជានិច្ច ពីព្រោះវាជាព្រះបន្ទូល។ ហើយមុនពេលវាជាព្រះបន្ទូល វាត្រូវតែមានការគិត។ ហើយពាក្យមួយគឺជាគំនិតដែល

បានបង្ហាញ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់ នៅក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ច វាចូលមកក្នុងគំនិតរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានបង្ហាញពីគំនិតរបស់ទ្រង់។ វាក្លាយជាព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលត្រូវតែបង្ហាញឱ្យឃើញ។

225 នោះហើយជាមូលហេតុ នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលអំពីព្រះមេស្ស៊ី ត្រូវតែមានព្រះមេស្ស៊ីមក។ ទ្រង់មានបន្ទូលថានឹងមានក្រុមជំនុំនៅថ្ងៃចុងក្រោយ ដោយគ្មានស្នាម ឬស្នាមជ្រួញនៅលើវា នឹងមានព្រះវិហារនៅទីនោះ។ ហាលេលូយ៉ា! ទ្រង់មានបន្ទូល។ ខ្ញុំយកព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំជឿវា។

226 ខ្ញុំជឿថាទ្រង់បានសន្យាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់អ្នកជឿគ្រប់រូបដែលនឹងជឿ។ ខ្ញុំជឿពេត្រុស នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ នៅពេលដែលគាត់បានអធិប្បាយការអធិប្បាយដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់នោះ ហើយប្រាប់ពួកគេទាំងអស់ឲ្យប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដែលទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងមក ហើយ*នេះ*។ "អ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់នឹងបានសង្គ្រោះ។" ខ្ញុំជឿថានោះគឺជាសេចក្តីពិត ឈរនៅលើវា។ ខ្ញុំបានឃើញវាបានបង្ហាញ។

227 ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំកំពុងប្រយុទ្ធជាមួយវា។ ហើយខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំកំពុងព្យាយាមបោះជំហានទៅមុខ។ មុនពេលដែលខ្ញុំបោះជំហាន ខ្ញុំត្រូវកាត់រាល់ការច្របូកច្របល់ អ្វីផ្សេងទៀត ដើម្បីយកវាចេញពីផ្លូវ។ ប៉ុន្តែរាល់ពេលដែលអ្នកបោះជំហាន អ្នកនឹងឈានទៅមុខ។ អាម៉ែន។ គ្រាន់តែយកកាំបិតហើយកាត់វា។

228 អ្នករាល់គ្នាជាច្រើននៅចាំលោក ប៉ុល រ៉ាឌើ ជាមិត្តដ៏មានតម្លៃ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែជាគ្រូអធិប្បាយក្មេងប្រុស ម្នាក់។ ខ្ញុំធ្លាប់ឡើងទៅហ្វតវេន ស្តាប់គាត់នៅឯរោងឧបោសថ រេឌីហ្គើ។ អ្នកធំអស្ចារ្យ! គាត់នឹងត្រលប់មកវិញ ទាញខោរបស់គាត់លើកដៃឡើងហើយស្រែកដូចខ្លាឃ្មុំ ហើយខ្ញុំគិតថាគាត់នឹងលោតកាត់វេទិកា។ នៅពេលដែលគាត់...ហើយគាត់នឹងចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងអត្ថបទមួយ មែនហើយ នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ហើយឡើងនៅក្នុងវិវរណៈ ទៅវិញទៅមក។ ប៉ុលពិតជាបុរសម្នាក់។

229 និយាយនៅថ្ងៃមួយ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំធ្លាប់ជាអ្នកកាប់ឈើនៅអូរីហ្គិន" ជាកន្លែងដែលគាត់មកពី។ បាននិយាយថា "ថ្ងៃមួយ អ្នកដឹងទេ" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំទើបតែនៅក្នុងបេសកកម្ម នៅកន្លែងណាមួយ។" ខ្ញុំភ្លេចថាវានៅឯណា។ ហើយគាត់កំពុងធ្វើកិច្ចការផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ។

230 គាត់ជឿលើព្រះ ជឿលើការព្យាបាលដ៏ទេវភាព។ ហើយប៉ុលបាននិយាយថា នៅទីនេះជាកន្លែងដែលក្រុមជំនុំពិភពលោកឈរសព្វថ្ងៃនេះ គាត់បាននិយាយថា "ប្រសិនបើខ្ញុំនឹងលក់សារព្រះគុណរបស់ខ្ញុំទៅឱ្យពួកពេនទីកុស្តក្តៅក្រហម ជំនួសឱ្យការធ្វើអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើនៅទីនេះជាមួយអ្នក" បាននិយាយថា "ហើយធ្វើឱ្យខ្លួនខ្ញុំព្រួយបារម្ភ ហៅទៅកន្លែងដែលមានបំណុលរាប់ពាន់ដងរាប់ពាន់ដុល្លារ។ ខ្ញុំបារម្ភខ្លួនឯងរហូតដល់មានជំងឺមហារីក ហើយឥឡូវស្លាប់។ ប្រសិនបើខ្ញុំបានលក់សារនៃព្រះគុណរបស់ខ្ញុំទៅឱ្យពួកពេនទីកុស្តក្តៅក្រហម នោះព្រះនឹងប្រទានពរដល់ខ្ញុំជាបរិបូរសម្រាប់វា។" ត្រូវហើយ។

231 គាត់បាននិយាយថាគាត់ចុះនៅទីនោះក្នុង—ក្នុងព្រៃ ហើយគាត់មានជំងឺគ្រុនឈាមឬអ្វីមួយ។ វាជារឿងដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច។ ហើយគាត់បានត្រលប់ទៅក្នុងព្រៃវិញ ហើយជាអ្នកជឿយ៉ាងមុតមាំក្នុងការព្យាបាលដ៏ទេវភាព។ ហើយគាត់បាននិយាយថាគាត់កាន់តែឈឺ។ គាត់បានអធិស្ឋាន អធិស្ឋាន។ ហើយអ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អខ្លះបាននិយាយថា ពួកគេគ្រាន់តែជិះទូកទៅជួបគ្រូពេទ្យ។ ហេតុអ្វី វាត្រូវការពេលច្រើនថ្ងៃដើម្បីទៅជួបគ្រូពេទ្យ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...កុំធ្វើដូច្នេះ។ ទុកឱ្យវាតែម្នាក់ឯង។" បាននិយាយថា "ប្រសិនបើព្រះមិនព្យាបាលខ្ញុំទេ នោះខ្ញុំនឹងត្រលប់មកផ្ទះវិញ។"

232 ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថាប្រពន្ធរបស់គាត់នៅក្នុងបន្ទប់ជាមួយគាត់។ វាកាន់តែងងឹតទៅៗ។ ហើយបាននិយាយថាគាត់បានហៅប្រពន្ធរបស់គាត់ថា "អូនសម្លាញ់ ចាប់ដៃខ្ញុំ។" បាននិយាយថា "គ្រាន់តែបន្តអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ វាងងឹតហើយឥឡូវនេះ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿថាស្រមោលកំពុងធ្លាក់នៅជុំវិញខ្ញុំ។" គាត់បាននិយាយថា "កាន់...គ្រាន់តែកាន់ដៃខ្ញុំ ហើយអធិស្ឋាន ខណៈពេលដែលខ្ញុំចេញទៅក្រៅ។" គាត់បានត្រៀមខ្លួនដើម្បីជួបព្រះ។

233 គាត់គ្រាន់តែធ្លាក់ចូលទៅក្នុងអន្លង់មួយ។ ហើយគាត់បាននិយាយថាគាត់សុបិនថាគាត់ត្រលប់មកទីនេះម្តងទៀតនៅអូរីហ្គិន ក្នុងនាមជាយុវជនម្នាក់ ដែលកំពុងកាប់ឈើ។ ហើយចៅហ្វាយនៃជំរុំបាននិយាយថា "ប៉ុលឡើងលើភ្នំមួយ ហើយបានដួលរលំដើមឈើខ្លះ ទំហំជាក់លាក់។"

234 គាត់បាននិយាយថាគាត់បានរត់ឡើងលើភ្នំដោយជើងវ័យក្មេងរបស់គាត់ ហើយគោះដើមឈើចុះ ហើយកាត់វាឡើង ចងពូថៅចុះ។ គាត់និយាយពីរបៀប

ដែលស្រល់ទន់ មុត ធំ ពូថៅខាំពីរដងចូលទៅក្នុងស្រល់ល្អណាស់។ ហើយនិយាយថាគាត់កាន់វា ហើយគិតថា "អញ្ចឹងខ្ញុំនឹងយកវាចុះពីលើភ្នំ។"

235 ល្អ បុរសខ្លាំង បាននិយាយថា "ខ្ញុំធ្លាប់ហ្វឹកហាត់ពីរបៀបដាក់ជង្គង់របស់ខ្ញុំរួមគ្នា ហើយលើកខ្នងរបស់ខ្ញុំ ដែលជាផ្នែកធំបំផុតរបស់មនុស្ស។" សាច់ដុំរបស់គាត់គឺនៅខាងក្រោយនិងស្មារបស់គាត់ ខ្នងជើងរបស់គាត់។ បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងយកឈើធំមួយ" ដាក់វានៅលើស្មារបស់គាត់ ដើរចេញ។ ប៉ុន្តែបាននិយាយថា "នោះគ្រាន់តែជាកំណត់ហេតុធម្មតាប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែ" បាននិយាយថា "ខ្ញុំគ្រាន់តែ..." [បងប្រុសប្រាណហាំគោះមីក្រូហ្វូន—អេដ។] (ខ្ញុំសុំទោស។) បាននិយាយថា "ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចរើកំណត់ហេតុនោះ។" (ខ្ញុំសុំទោស។)

236 គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចរើឈើនោះបាន។" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានច្របូកច្របល់ ហើយខ្ញុំច្របូកច្របល់ ហើយខ្ញុំព្យាយាមរើសវា ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចធ្វើវាបាន។" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានដកកម្លាំងរបស់ខ្ញុំចេញពីខ្ញុំ។" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចរើឈើនោះ។" ហើយនិយាយថា "ទីបំផុត ខ្ញុំខ្សោយណាស់ ខ្ញុំគ្រាន់តែអង្គុយទល់នឹងដើមឈើ ហើយចាប់ផ្តើមជូតញើសចេញ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែអស់កំលាំង។"

237 ហើយនិយាយថា "មួយសន្ទុះក្រោយមក ខ្ញុំឮសំឡេងចៅហ្វាយខ្ញុំ។" ប៉ុន្តែបាននិយាយថា "វាជាសំឡេងដ៏ផ្អែមល្ហែមបំផុតដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ឮ។" ហើយនិយាយថា "ពេលខ្ញុំងាកមក សំឡេងនោះនិយាយមកខ្ញុំថា 'ប៉ុល'។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា 'បាទ ចៅហ្វាយ តើវាជាអ្វី?' បាននិយាយថា 'តើអ្នកទាញវាដើម្បីអ្វី?'" គាត់បាននិយាយថា "'មែនហើយ អ្នកបានបញ្ជាឱ្យខ្ញុំនាំវាចុះទៅជំរុំ ហើយខ្ញុំទើបតែពាក់ខ្លួនឯងជាមួយវា។ ខ្ញុំគ្រាន់តែ—ខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានទេ ចៅហ្វាយ។' គាត់បាននិយាយថា 'ប៉ុល តើអ្នកមិនឃើញទឹកហូរនៅ*ទីនោះ*ទេឬ?' បាននិយាយថា 'បាទ។' បាននិយាយថា 'ទឹកនោះហូរចុះមកជំរុំ។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនបោះវាទៅក្នុងទឹក លោតលើវា ហើយជិះចុះទៅជំរុំ?' បាននិយាយថា 'ខ្ញុំមិនដែលគិតពីរឿងនោះទេ។'"

238 ដូច្នេះគាត់គ្រាន់តែរមៀលវានៅក្នុងទឹក លោតលើវានិយាយថា "អូ ខ្ញុំអើយ!" គាត់ចាប់ផ្តើមប្រោះទឹក ហើយលោត ហើយស្រែក អស់សំឡេងរបស់គាត់ ពេលគាត់ឆ្លងកាត់រលក ហើយចុះតាមទឹក អ្វីគ្រប់យ៉ាង ជិះលើកំណត់ហេតុនេះ

ចុះក្រោម "ខ្ញុំកំពុងជិះលើវា! ជិះលើវា!"

239 គាត់បាននិយាយថា រឿងដំបូង គាត់ដឹងខ្លួនឯង គាត់នៅកណ្តាលឥដ្ឋ ហើយប្រពន្ធរបស់គាត់ស្រែកជាមួយគាត់។ គាត់ស្រែកថា "ខ្ញុំកំពុងជិះលើវា! ខ្ញុំកំពុងជិះលើវា! ខ្ញុំកំពុងជិះលើវា!" បងប្អូនអើយ!

ប្រជាជាតិកំពុងបែកបាក់ អ៊ីស្រាអែលភ្ញាក់ឡើង
ទីសំគាល់ដែលព្រះគម្ពីរបានទាយទុក
រាប់ថ្ងៃរបស់សាសន៍ដទៃ ដោយមានទោសជាប់ឃុំឃាំង
"ត្រឡប់ទៅវិញ ឱអ្នកខ្ចាត់ខ្ចាយ ទៅផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។"

240 សារនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺជាសេចក្តីពិត។ រស់ឬស្លាប់ ខ្ញុំកំពុងជិះលើវា។ ខ្ញុំមិន...ខ្ញុំមិនរវល់ជាមួយវាទេ។ ខ្ញុំមិនព្យាយាមរអ៊ូរទាំអំពីវាទេ។ ខ្ញុំទើបតែបានយកវាហើយខ្ញុំកំពុងជិះលើវា។ សូមឱ្យអ្នករិះគន់កើនឡើង។ ខ្ញុំនឹងបាញ់រាល់កាំភ្លើង។ ខ្ញុំនឹងចូលទៅក្នុងជំរុំ នៅថ្ងៃមួយ ជិះលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ អាម៉ែន។ ខ្ញុំប្រាកដថានឹងទៅដល់ទីនោះ។

ចូរយើងអធិស្ឋាន។

241 ហេតុអ្វីបានជាអ្នកធុញទ្រាន់នឹងបន្ទុកអំពើបាបរបស់អ្នក? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកស្ថិតក្នុងស្ថានភាព មិនដឹងថាអ្នកកំពុងឈរនៅទីណា រត់ពីព្រះវិហារមួយទៅព្រះវិហារមួយ និងពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនដាក់វានៅលើឈើឆ្កាង យប់នេះ ហើយជិះលើព្រះបន្ទូល? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនទទួលយកការសន្យារបស់ព្រះនៅយប់នេះ ហើយជិះចេញពីភាពរញ៉េរញ៉ៃ ចូលទៅក្នុងពណ៌ខៀវដ៏ធំ បើកដូចនោះ? កុំឈ្លោះជាមួយវា។ កុំបារម្ភជាមួយវា។ គ្រាន់តែជឿវាទទួលយកវា។ វាជាអាណាចក្រដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាន។ ជិះលើវា។

242 ប្រសិនបើអ្នកឈឺនៅយប់នេះ ចូរទទួលយកការសន្យារបស់ព្រះ "យើងជាព្រះអម្ចាស់ដែលប្រោសជំងឺទាំងអស់របស់អ្នក។"

243 "តើខ្ញុំនឹងជាសះស្បើយដោយរបៀបណា បងប្រុសប្រាណហាំ? គ្រូពេទ្យនិយាយថាខ្ញុំមានបញ្ហាបេះដូង ខ្ញុំកើតជំងឺមហារីក ខ្ញុំបានទទួល*នេះ នោះ*" មិនថាវាជាអ្វី "ខ្ញុំថ្លង់ គ។ ខ្ញុំពិការភ្នែក" អ្វីក៏ដោយ។ តើវាធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នាអ្វី? គ្រាន់តែទទួលយកការសន្យារបស់ព្រះហើយជិះលើវា។

244 ចូរយកដំបងធំមួយ ហើយបើកវាចុះនៅទីនេះ ហើយសរសេរនៅលើកំពូលរបស់វា "ការអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿត្រូវបានអធិស្ឋាននៅយប់នេះ ខ្ញុំនឹងជិះលើវា។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា 'ការអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿនឹងសង្គ្រោះអ្នកជំងឺ ហើយព្រះនឹងប្រោសគាត់ឲ្យរស់ឡើងវិញ។ បើគាត់បានធ្វើបាប នោះនឹងត្រូវអត់ទោសឲ្យគាត់។' ខ្ញុំកំពុងជិះលើវា។ ខ្ញុំជឿវា។"

245 បើអ្នកបានធ្វើខុស បើអ្នកវង្វេងនៅយប់នេះ "អ្នកណាដែលបិទបាំងអំពើបាបរបស់ខ្លួននឹងមិនរីកចម្រើនឡើយ។ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលសារភាពអំពើបាបរបស់ខ្លួននោះនឹងមានសេចក្តីមេត្តាករុណា។" ហេតុអ្វីមិនសារភាព?

"អញ្ចឹង តើខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វី បងប្រុសប្រាណហាំ?"

246 សារភាពវា ហើយបន្ទាប់មកជិះលើវា។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ។ វានឹងនាំអ្នកចេញពីអំពើបាបរបស់អ្នក។

247 តើបុគ្គលនោះនៅទីនេះនៅយប់នេះ ដែលមិនដែលដាក់ការទុកចិត្តពិតប្រាកដរបស់ពួកគេលើព្រះសម្រាប់ការសង្គ្រោះនៃព្រលឹងរបស់អ្នក ហើយអ្នកចង់ត្រូវបានគេចងចាំនៅក្នុងការអធិស្ឋាននៅពេលយើងបិទ? អ្នកគ្រាន់តែលើកដៃនិយាយថា "អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ បងប្រុសប្រាណហាំ។ ខ្ញុំចង់លះបង់ការយកចិត្តទុកដាក់របស់ខ្ញុំ។" ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ "ខ្ញុំចង់បោះ..." សូមព្រះប្រទានពរអ្នក លោកស្រី។ "ខ្ញុំចង់លះបង់ការយកចិត្តទុកដាក់របស់ខ្ញុំ។" សូមព្រះប្រទានពរដល់បងប្អូន។ ព្រះប្រទានពរអ្នកនៅទីនោះ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក ស្ត្រីវ័យក្មេង។ ត្រូវហើយ។ ត្រូវហើយ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ "ខ្ញុំចង់ដាក់ការយកចិត្តទុកដាក់របស់ខ្ញុំទៅលើទ្រង់ ហើយគ្រាន់តែជិះលើការសន្យារបស់ទ្រង់ឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំជឿថាទ្រង់បានសន្យាថា 'អ្នកណាដែលនឹងមករកខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងដេញគាត់ចេញដោយគ្មានប្រាជ្ញាទេ។'"

248 "មិនមែនជាអារម្មណ៍ខ្ញុំទេ 'ខ្ញុំត្រូវបានអធិស្ឋានកាលពីយប់មិញ បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំមិនមានអារម្មណ៍ធូរស្រាលទេ។'" នោះមិនមានរឿងមួយដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ ខ្ញុំមិនជិះលើអារម្មណ៍របស់ខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំកំពុងជិះលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ វាជាការសន្យារបស់ទ្រង់។

249 "បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំបានទៅអាសនៈបួនឬប្រាំដង ព្យាយាមទទួល

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ខ្ញុំមិនដែលមានវាទេ។"

250 នោះមិនមានន័យតែមួយទេ។ គ្រាន់តែស្ថិតនៅលើកំណាត់ហេតុ វានឹងនាំអ្នកទៅជំរុំភ្លាមៗ នៅក្នុងជំរុំរបស់កូនច្បង នៅក្នុងជំរុំនៃពួកបរិសុទ្ធ។ អ្នកនឹងទៅដល់ទីនោះ។ គ្រាន់តែនៅលើកំណាត់ហេតុរបស់អ្នក ហើយស្រែកនិងស្រែកសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់តាមដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។ នោះជាវិធីដើម្បីធ្វើវា។

251 ខណៈពេលដែលយើងឱនក្បាល តើអ្នកពិតជាចង់ជិះលើវាទេ? បន្ទាប់មករឿងតូចតាចនោះនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក តើអ្នកចង់មកទីនេះ ហើយឈរនៅមុខអាសនៈមួយនាទី ហើយអនុញ្ញាតឱ្យយើងអធិស្ឋាន ហើយដាក់ដៃលើអ្នកទេ? យើងនឹងរីករាយសម្រាប់អ្នកដែលបានមក។

252 ចូរយករបស់តូចមួយដែលដាក់ក្នុងចិត្តអ្នកយប់នេះ ហើយនិយាយថា "អ្នកដឹងទេ អ្នកខុសហើយ។ ឥឡូវលើកដៃឡើង។" ត្រូវហើយ។

253 អ្នកបានបោះជំហាននៅលើកំណាត់ហេតុ កំណាត់ហេតុនៃការសន្យារបស់ទ្រង់ ដើមឈើ ឈើឆ្កាងដែលត្រូវបានកាប់។ ដាក់ដៃរបស់អ្នកនៅជុំវិញឈើឆ្កាងនេះឥឡូវនេះ។ ដើរមកត្រង់នេះ ហើយនិយាយថា "ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងជិះលើវា។ ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងជឿវា។ ខ្ញុំនឹងទទួលយកវា។ ខ្ញុំជឿវា។ ខ្ញុំនឹងមិនផ្លាស់ប្តូរទេ។ ខ្ញុំនឹងនៅត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះបន្ទូលនោះ រហូតដល់មួយនោះត្រូវបានបញ្ជាក់។ ហើយបន្ទាប់មកបន្ទាប់ពីនោះត្រូវបានបញ្ជាក់ ខ្ញុំនឹងទៅដល់ហើយឡើងលើមួយទៀត ហើយចាប់ផ្តើមជិះភ្លាម។" ឃើញទេ?

254 ហើយពាក្យមួយមាត់មួយជំហានម្តងមួយៗ អ្នកនឹងទទួលបានអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលព្រះបានសន្យាអ្នក។ "ដ្បិតអ្វីៗទាំងអស់អាចធ្វើទៅបាន" ដល់គាត់ដែលនឹងជិះលើវា។ ជិះលើការសន្យារបស់ទ្រង់ ព្រោះវាប្រាកដក្នុងការនាំអ្នកទៅជំរុំ។ វានឹងនាំអ្នកទៅកាន់វត្តមានរបស់ព្រះ។

255 តើអ្នកនឹងមកឥឡូវនេះខណៈពេលដែលយើងកំពុងឱនក្បាល? ហើយសុំអ្នកណាដែលចង់ឈរនៅអាសនៈ គ្រាន់តែមួយភ្លែតសម្រាប់ការអធិស្ឋាន។

256 "ខ្ញុំកំពុងជិះលើវា ព្រះអម្ចាស់។ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំជឿ។ ការសង្ស័យទាំងអស់របស់ខ្ញុំត្រូវបានកប់នៅក្នុងប្រភពទឹក។ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំមក។

ខ្ញុំជឿវា។ ខ្ញុំកំពុងបោះជំហានត្រឹមត្រូវលើព្រះបន្ទូលនៅយប់នេះ ហើយខ្ញុំនឹងជឿដោយអស់ពីចិត្ត។ ទូលបង្គំយកទ្រង់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។"

257 ស្ត្រីដ៏មានតម្លៃម្នាក់ឈរនៅទីនេះនៅអាសនៈ ដើម្បី—ដើម្បីបញ្ជាក់ដល់ព្រះថានាងចង់ធ្វើជំនួញ។ តើអ្នកមិនមកទេ អ្នកណាដែលឱនក្បាល ហើយលើកដៃឡើង ហើយចង់ត្រូវបានគេចងចាំនៅក្នុងការអធិស្ឋានទេឬ? តើអ្នកនឹងដើរឡើងនៅទីនេះទេ? ព្រះប្រទានពរអ្នក។ គ្រាន់តែឡើងមក។ នោះហើយជាវា។ សូមឡើងមកឈរនៅទីនេះ។ និយាយថា "ខ្ញុំនឹងជិះលើវា។ ព្រះអង្គអើយ ទ្រង់បានធ្វើការសន្យា អ្វីមួយដែលគោះបេះដូងទូលបង្គំ ហើយទូលបង្គំនឹងមកឥឡូវនេះដើម្បីជិះលើវា។ ហើយខ្ញុំនឹងនៅជាប់វារហូតដល់វានាំខ្ញុំទៅជំរុំ។ ខ្ញុំនឹងចុះទៅជំរំរបស់ពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត។" ព្រះប្រទានពរអ្នក។ នោះជាការល្អ។ មកឥឡូវនេះ អ្នកដែលចង់ជិះលើវា។ តាមរបៀបដែលអ្នកមាន "ដូចខ្ញុំដែរ ដោយគ្មានការអង្វរមួយ។"

258 ចងចាំ។ អ្នកនិយាយថា "តើនោះជាដើមឈើឬ?" បាទ។ មានដើមឈើមួយត្រូវបានកាប់ ម្តង ហើយវាត្រូវបានកំណត់ម្តងទៀតនៅកាល់វ៉ារី។ គ្រាន់តែលោតលើដើមឈើនោះនៅយប់នេះ ជាមួយនឹងការសន្យារបស់ព្រះ ជាព្រះបន្ទូលដែលព្យួរនៅលើដើមឈើ។

259 ខ្ញុំកំពុងជិះលើវា។ ខ្ញុំនឹងជឿវាដោយអស់ពីចិត្ត។ ខ្ញុំចង់ធ្វើច្រើនដូចមកទីនេះហើយចាប់ដៃបងប្អូនខ្ញុំ។

260 ព្រះប្រទានពរអ្នកសម្រាប់ការឈរដ៏ក្លាហានរបស់អ្នក។ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកនៅទីនេះមួយភ្លែត ខណៈពេលដែលយើងអធិស្ឋាន។ សូមព្រះប្រទានពរ បងប្រុសរបស់ខ្ញុំ។ បងស្រីដ៏មានតម្លៃរបស់ខ្ញុំ សូមព្រះប្រទានពរ។ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ...?...សូមព្រះប្រទានពរអ្នក បងប្រុសរបស់ខ្ញុំ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក បងស្រី។ "ណែនាំខ្ញុំ។" ណែនាំអ្នកនៅលើទន្លេ។

261 សូមចាំថា ក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ខ្ញុំទទួលខុសត្រូវចំពោះការអធិប្បាយព្រះបន្ទូល។ ខ្ញុំទទួលខុសត្រូវចំពោះទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំនឹងឈរនៅទីនេះយប់នេះ...

262 ហើយបុរសម្នាក់ដែលមានអាយុហាសិបប្រាំឆ្នាំ ឬហាសិបបីឆ្នាំ ត្រូវមាន

អាយុហាសិបបួននៅក្នុងខែមេសា ហើយឈរនៅទីនេះហើយដឹងថា សូម្បីតែនិមិត្តចុងក្រោយនេះ វាអាចជាពីរបីថ្ងៃចុងក្រោយរបស់ខ្ញុំនៅលើផែនដី។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំអាចចាកចេញពីអ្នកក្នុងរយៈពេលពីរបីថ្ងៃ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាវាមានន័យយ៉ាងណាទេ។ គ្រាន់តែស្ដាប់ខ្សែអាត់ហើយទាញការសន្និដ្ឋានដោយខ្លួនឯង។ ខ្ញុំមិនដឹងថាវាមានន័យយ៉ាងណាទេ។ តើខ្ញុំអាចឈរនៅទីនេះ ហើយជឿថាវាប្រហែលជាសារចុងក្រោយរបស់ខ្ញុំដែលខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយ គឺនៅទីនេះនៅផុននិក ហើយនិយាយអ្វីដែលខុស ហើយដឹងថាគោលដៅរបស់ខ្ញុំដាក់នៅត្រង់នេះ ហើយខ្ញុំនឹងត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយពាក្យរបស់ខ្ញុំ?

263 បងប្អូនអើយ ខ្ញុំសូមនិយាយរឿងនេះទៅកាន់អ្នក និងបងប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំ។ អ្នកបានចូលរួមក្នុងការប្រជុំ។ អ្នកដឹងពីអ្វី ការយល់ដឹងនិងអ្វីៗ។ តើខ្ញុំធ្លាប់និយាយអ្វីទៅកាន់អ្នក ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ប៉ុន្តែតើមានអ្វីកើតឡើង? ខ្ញុំនឹងសួរនរណាម្នាក់។ អត់ទេ បាទ។ ជុំវិញពិភពលោក និងនិមិត្តរាប់ពាន់ មិនដែលឃើញទេ។ ហើយខ្ញុំប្រាប់អ្នកពីការពិតនៅយប់នេះ ព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺគ្រប់គ្រាន់ហើយដែលវានឹងលុបរាល់ស្នាមប្រឡាក់ ហើយវានឹងក្លាយជា។

> មានប្រភពទឹកដែលពេញដោយឈាម (ហើយអ្នកកំពុងឈរនៅវាឥឡូវនេះ។)
> ទាញចេញពីសរសៃរបស់អេម៉ាញូអែល (រឿងប្រាកដតែមួយគត់ដែលនៅសេសសល់នៅលើផែនដី។)
> កន្លែងដែលមនុស្សមានបាបបានធ្លាក់ចុះនៅក្រោមទឹកជំនន់
> បាត់បង់ស្នាមប្រឡាក់កំហុសរបស់ពួកគេ។

264 ខ្ញុំនឹងសួរអ្នកដឹកនាំទាំងនេះឥឡូវនេះ ហើយបងប្អូនអើយ ប្រសិនបើអ្នកនឹងដើរចេញពីទីនេះក្នុងចំណោមមនុស្សទាំងនេះ។ តើនរណាជា...តើអ្នកហៅអ្នកបម្រើព្រះដើម្បីអធិស្ឋានជាមួយប្រជាជនឬ? អ្នកដឹកនាំទាំងអស់នៅទីនេះចង់បាន ចាប់អារម្មណ៍ចង់ឃើញព្រលឹងបានសង្គ្រោះ មកទីនេះហើយឈរជាក្រុមអធិស្ឋាន ជាកន្លែងដែលយើងអាចចងខ្លួនយើងជាមួយគ្នា ចេញឆ្ងាយពីអ្វីៗផ្សេងទៀត ហើយញែកខ្លួនយើងចេញ។ នេះគឺជាបុរសនិងស្ត្រីដែលផ្សាភ្ជាប់គោលដៅរបស់ពួកគេ នៅយប់នេះ ដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ទទួលយកទ្រង់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ជិះចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ នៅលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយនិយាយថា "ខ្ញុំនៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុំគ្មានអ្វីត្រូវផ្តល់ជូនក្រៅពីខ្លួនខ្ញុំ ហើយយកខ្ញុំទៅ។" តើអ្នកនឹងមកឈរជាមួយពួកគេទេ បើអ្នកចង់? អ្នកណាចង់មកឈរ។ សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក បងប្អូនអើយ។ នោះជាការប្រសើរណាស់។ ខ្ញុំចូលចិត្តឃើញបុរសដែលក្លាហាន ចាប់អារម្មណ៍លើព្រលឹង។ ខ្ញុំគិតថា បងប្អូនរបស់ខ្ញុំ មិនអីទេ។ ទម្លាក់ចុះនៅជុំវិញ។ នោះជាការល្អ។ ឈរនៅជុំវិញ។ តោះតទ្បូវនេះ...

265 បើអ្នកលេងព្យ៉ាណូនឹងចូលភ្លេង បើនាងចង់ សូមច្រៀងទំនុកតម្កើងនេះផ្អែមល្ហែម ប្រកបដោយការគោរព។

266 យើងមិនមែនមករករឿងទេវកថាខ្លះទេ។ យើងមិនមែនមករកអ្វីដែលគ្រាន់តែជា—ការ—ធ្វើជា-មានជំនឿទេ។ ប៉ុន្តែយើងកំពុងចូលមកក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ជាព្រះយេហូវ៉ាដ៏មានឫទ្ធានុភាព ដែលត្រូវបានសន្យា នោះ "កន្លែងណាដែលប្រជុំគ្នាពីរឬបីនាក់ក្នុងនាមខ្ញុំ នៅទីនោះខ្ញុំនៅកណ្តាលពួកគេ។" និយាយទៅកាន់ទ្រង់ដូចជាអ្នកចង់ឲ្យមិត្តរបស់អ្នកនិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំសូមទោស។ ខ្ញុំបានធ្វើបាប។" ហើយយើងនឹងច្រៀង។

មានប្រភពទឹកដែលពេញដោយឈាម
ទាញចេញពីសរសៃរបស់អេម៉ាញូអែល
កន្លែងដែលមនុស្សមានបាបបានធ្លាក់ចុះនៅក្រោមទឹក
  ជំនន់
បាត់បង់ស្នាមប្រឡាក់កំហុសរបស់ពួកគេ។

ចោរដែលស្លាប់នោះរីករាយដែលបានឃើញ
ប្រភពទឹកនៅក្នុងថ្ងៃរបស់គាត់
ប្រហែលជាខ្ញុំ ទោះអាក្រក់ដូចគាត់ក៏ដោយ
លាងបាបទាំងអស់របស់ខ្ញុំចេញ។

តាំងពីពេលនោះមក ដោយសារសេចក្តីជំនឿ ខ្ញុំបានឃើញ
  មាត់ទឹកនោះ
ស្នាមរបួសហូររបស់ទ្រង់បានផ្គត់ផ្គង់
ការប្រោសលោះនៃសេចក្តីស្រឡាញ់គឺជាប្រធានបទរបស់ខ្ញុំ

ហើយនឹងនៅរហូតដល់ខ្ញុំស្លាប់។

267 គ្រាន់តែតូចពិតប្រាកដឥឡូវនេះ។ អ្នកគ្មានអ្វីសោះ។ គ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកយើងគ្មានអ្វីសោះ។ ហើយដោយស្មោះឥឡូវនេះ ដោយអស់ពីចិត្តគ្រាន់តែឱនដួងចិត្តនិងក្បាលរបស់អ្នក គ្រប់ទីកន្លែង នៅលើអាគារ។

268 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង ទូលបង្គំដឹងថាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺពិតណាស់។ ពួកគេមិនអាចបរាជ័យបានទេ។ ពួកគេគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ពួកគេជាព្រះ។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកណាដែលមករកខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងមិនដេញចេញដោយប្រាជ្ញាទេ។" ហើយបុរសនិងស្ត្រីទាំងនេះស្ថិត នៅក្រោមការកាត់ទោសដោយដឹងថាពួកគេមិនត្រឹមត្រូវ ពួកគេបានដើរទៅមុខ យប់នេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ដើម្បីសារភាពថាពួកគេខុស ដោយដឹងថាពួកគេត្រូវបានជំរុញដោយចលនាខាងក្នុងខ្លះ—ដែលនាំពួកគេមកប្រភពទឹក។ ហើយនៅទីនេះពួកគេឈរ ដោយឱនក្បាលនិងដួងចិត្ត ដើម្បីផឹកទឹកនៃជីវិត ដោយសេរី ដែលត្រូវបានសន្យាដោយព្រះ។ ឱព្រះវរបិតាអើយ សូមទទួលពួកគេចូលទៅក្នុងរាជាណាចក្ររបស់ទ្រង់។ ពួកគេជារបស់ទ្រង់។

269 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "គ្មានអ្នកណាអាចមករកខ្ញុំបានឡើយ លើកលែងតែព្រះវរបិតាខ្ញុំទាញគាត់ជាមុន។ ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះវរបិតាបានប្រទានមកខ្ញុំនឹងមកឯខ្ញុំ។" ហើយវាបង្ហាញថាព្រះបានប្រទានរបស់ទាំងនេះដល់ព្រះគ្រីស្ទ សម្រាប់ជាអំណោយនៃសេចក្តីស្រឡាញ់។ ហើយនៅទីនេះពួកគេឈរ ព្រះអម្ចាស់។ "គ្មានអ្នកណាអាចដកពួកគេចេញពីដៃខ្ញុំបានឡើយ។" ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋាន ព្រះជាម្ចាស់ ដែលទ្រង់នឹងធានាពួកគេនៅយប់នេះ នៅពេលដែលពួកគេឈរនៅទីនេះ ហើយផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធខណៈពេលដែលពួកគេនៅទីនេះនៅអាសនៈ។

270 សូមឲ្យអំណាចដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះគ្រីស្ទបំពេញជីវិតរបស់ពួកគេឥឡូវនេះ! ពួកគេបានសារភាព។ ពួកគេមកខាងមុខ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកណាដែលសារភាពខ្ញុំនៅមុខមនុស្ស ខ្ញុំនឹងសារភាពគាត់នៅចំពោះព្រះវរបិតាខ្ញុំ និងពួកទេវតាបរិសុទ្ធ។" យើងដឹងថាការងារនោះកំពុងត្រូវបានធ្វើ។

271 ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបោះត្រាពួកគេចូលទៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រនៃការសន្យានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។ ចាក់ព្រះវិញ្ញាណរបស់

ទ្រង់លើពួកគេ ហើយបំពេញពួកគេដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ដើម្បីឲ្យគេបានធ្វើជាទីបន្ទាល់ដ៏រស់ពេញមួយជីវិត ដល់នគរព្រះ។

272 ឥឡូវនេះសូមឱ្យទស្សនិកជនឈរ។ អ្នករាល់គ្នានៅក្នុងការអធិស្ឋានឥឡូវនេះ។ យើងនឹងអធិស្ឋានថាទាំងនេះ...

273 ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាដែលមកទីនេះនៅយប់នេះ ដោយមានអារម្មណ៍ថាអ្នកមានអំពើបាបនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ឥឡូវនេះគ្មានអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើបានក្រៅពីជឿវា។ បរិសុទ្ធ...អ្នកទទួលយកការ*នេះ*ដោយសេចក្តីជំនឿ។ នេះគឺជាជំនឿ ដែលអ្នកទទួលយក។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "គ្មានអ្នកណាអាចមករកខ្ញុំបានឡើយ លើកលែងតែព្រះវរបិតាខ្ញុំទាញគាត់ជាមុន។ ហើយអស់អ្នកដែលមករកខ្ញុំ" ទ្រង់នឹងទទួលវា។ ទ្រង់មិនអាចធ្វើអ្វីផ្សេងទៀតបានទេ ព្រោះទ្រង់បានសន្យា។ ឃើញទេ? កុំពឹងផ្អែកលើអារម្មណ៍ឥឡូវនេះ។ សម្រាកលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ឃើញទេ? ព្រះបន្ទូលបាននិយាយដូច្នេះ។

274 "អ្នកណាដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ហើយជឿលើព្រះអង្គដែលបានចាត់ខ្ញុំមក នោះមាន" បច្ចុប្បន្នកាល "ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយនឹងមិនមកដល់ការជំនុំជំរះទេ គឺបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។" ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាបទពិសោធន៍នៃការបំពេញនិងបញ្ចប់ដោយអំណាចសម្រាប់ការបម្រើ។ ប៉ុន្តែការសារភាពនិងការទទួលព្រះគ្រីស្ទគឺត្រូវមានជំនឿហើយធ្វើការសារភាពរបស់អ្នក ហើយមានអារម្មណ៍ថាមានសេរីភាពដែលព្រះបានអត់ទោសឱ្យអ្នកពីអំពើបាបរបស់អ្នក។

275 ហើយនៅលើមូលដ្ឋាននៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "គ្មានអ្នកណាអាចមកបានឡើយ លើកលែងតែព្រះវរបិតាខ្ញុំទាញគាត់ជាមុន។" ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ ព្រះបានទាញអ្នកជាមុនសិន។ "ហើយអ្នកណាដែលនឹងមករកខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងដេញគាត់ចេញដោយគ្មានប្រាជ្ញា។" ឃើញទេ? ឃើញទេ? អ្នក—អ្នកបានទទួលវា។ រឿងតែមួយគត់ អ្នកមាន...

276 ទ្រង់—ទ្រង់សុគតសម្រាប់អ្នក។ អំពើបាបរបស់អ្នកត្រូវបានអត់ទោស ដប់ប្រាំបួនរយឆ្នាំមុន។ អ្នកគ្រាន់តែមកឥឡូវនេះដើម្បីទទួលយកអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់អ្នក។ ឃើញទេ? ហើយតើអ្នកជឿថាទ្រង់បានសុគតសម្រាប់អំពើបាបរបស់អ្នកទេ? តើអ្នកនឹងទទួលយកទ្រង់ជាអំណោយរបស់អ្នកទេ? នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀត អ្នកទទួលយកទ្រង់ ដូចដែលទ្រង់បានយកអំពើបាបរបស់អ្នក។

277 តើអ្នកនឹងរីករាយនិងអរគុណទ្រង់ដែលបានទទួលយកអំពើបាបរបស់អ្នកទេ? តើអ្នកជឿថាទ្រង់បានធ្វើទេ? បន្ទាប់មកគ្រាន់តែលើកដៃឡើងនិយាយថា "ខ្ញុំជឿថាទ្រង់យកអំពើបាបរបស់ខ្ញុំ" អាម៉ែន "ទទួលយកអំពើបាបរបស់ខ្ញុំ។" ត្រូវហើយ។

278 ឥឡូវនេះ អ្នកគឺជាបេក្ខជនសម្រាប់ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

279 បើអ្នកមិនបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកជាគ្រីស្ទានទេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមបុរសទាំងនេះនៅទីនេះនឹងឃើញការនោះ ដែលអ្នកទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកជាគ្រីស្ទាន។

280 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ "ខណៈពេលដែលពេត្រុសកំពុងនិយាយពាក្យទាំងនេះ" មុនពេលពួកគេទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក "ពេលពេត្រុសនិយាយពាក្យទាំងនេះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានសណ្ឋិតលើពួកគេ។" ហេតុអ្វី? ពួកគេទាំងអស់ស្ថិតនៅក្រោមការរំពឹងទុក។ ឥឡូវនេះអ្នកស្ថិតនៅក្រោមការរំពឹងទុក។ អ្នកចង់បានអ្វីមួយឥឡូវនេះ—ដែលនឹងបិទអ្នកចូលទៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ អ្វីមួយដែលនឹងក្លាយជាការពិតសម្រាប់អ្នក។ អ្នកចង់ឡើងវិញ-…តើអ្នកមិនចង់ទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេឬ? តើអ្នកមិនចង់បានវាទេឬ? ប្រាកដណាស់ អ្នកធ្វើ។ នោះគឺជាការរក្សាអំណាចរបស់អ្នក។ ឃើញទេ?

> ពួកគេបានប្រមូលផ្ដុំគ្នានៅបន្ទប់ខាងលើ
> អធិស្ឋានក្នុងព្រះនាម ទ្រង់…
> ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
> ហើយអំណាចសម្រាប់ការបម្រើបានមកដល់។

281 ឃើញទេ? អូ នោះហើយជាអ្វីដែលអ្នកចង់បានឥឡូវនេះ។ ហើយអ្នកអាចមានវាឥឡូវនេះ។ វាសម្រាប់អ្នកឥឡូវនេះ។

282 ឥឡូវនេះ បងប្អូនអើយ ដើរឡើង។ ចូរយើងទាំងអស់គ្នាឥឡូវនេះ ហើយដាក់ដៃលើបងប្អូនទាំងនេះ ហើយអធិស្ឋានថាពួកគេទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ដើរឡើង បងប្អូន។ ដើរឡើង។

283 ឥឡូវនេះ ក្រុមជំនុំទាំងមូល លើកដៃឡើង ទាំងអស់គ្នា!…?…

284 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ បំពេញចិត្តទាំងអស់នៅទីនេះដោយពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

285 ទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មនុស្សទាំងនេះ នៅទីនេះដែលឈរហើយរង់ចាំវត្តមាននិងអំណាចនៃព្រះដើម្បីបំពេញជីវិតរបស់ពួកគេ។

ត្រែមួយដែលផ្តល់សំឡេងមិនច្បាស់លាស់ KHM63-0114

(A Trumpet Gives An Uncertain Sound)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅល្ងាចថ្ងៃច័ន្ទ ទី 14 ខែមករា ឆ្នាំ 1963 នៅសន្និបាតគ្រីស្ទាននៅទីក្រុង ផុននិក រដ្ឋ អារីហ្សូណា សហរដ្ឋអាមេរិក។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវ៉េបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG